Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2030 | 4 PAGINI — 20 BANI | joi 10 noiembrie 1955

ÎN NUMĂRUL DE AZI!

TRADIȚII EROICE

SE ÎMPLINESC 15 ANI de cînd, prăbușindu-se, zidurile Doftanei au îngropat sub ele eroi și martiri ai poporului nostru muncitor. Se împlinesc 15 ani de la săvîrșirea de către burghezie a unui monstruos asasinat împotriva clasei muncitoare și conducătorilor ei.

De cîte ori fiecare dintre noi, fiecare tînăr muncitor, fiecare om al muncii dobîndește o victorie, simțind bucuria rodului muncii sale, el se gîndește cu recunoștință la luptătorii comuniști și utecişti, înaintașii noștri care prin jertfa lor au contribuit la făurirea zilelor luminoase de astăzi, la viața noastră liberă. Spre ei se îndreaptă gîndul nostru cu deosebire acum cînd se împlinesc 15 ani de la prăbușirea Doftanei, întunecata închisoare zidită de regimul burghezo-moșieresc pentru zdrobirea luptătorilor comuniști și antifasciști.

In interiorul acestui număr de ziar vei găsi, cititorule, cîteva crîmpeie din istoria de neasemuit eroism și dîrzenie pe care au scris-o cu faptele lor, cu viața lor, comuniștii la Doftana. Sinistra temniță Doftana simboliza în anii întunecați ai asupririi burghezo-moșierești nu numai încătușarea întregii țări în lanțurile robiei, ea simboliza de asemenea voința neclintită a maselor muncitoare de a rupe gratiile închisorii, gratiile tuturor Doftanelor, de a cuceri sub conducerea comuniștilor libertatea și o viață mai bună. Acolo, la Doftana au fost închiși cei mai buni fii ai poporului nostru, cei mai devotați luptători pentru cauza comunismului în frunte cu tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica. În ciuda tuturor schingiuirilor sălbatice, în ciuda regimului de exterminare la care erau supuși, în ciuda groaznicelor celule H în care erau întemnițați, comuniștii nu și-au pierdut nici o clipă încrederea în victoria cauzei clasei muncitoare. Ei n-au îngenunchiat nici un moment în fața călăilor. Prin temniță răsunau ades cuvintele cîntecului născut în beciurile întunecate — „Legenda Doftanei":

„Căci soarele nu poți să-l stingi nici în sînge,
Dreptatea nu piere nici cînd,
Un corp și un creier poți rupe, poți frînge
Dar nu poți distruge un gînd".

Călăii au vrut să transforme închisoarea într-un mormînt. Comuniștii au spus: „Noi vom transforma Doftana într-o universitate de partid, într-un bastion de luptă revoluționară". Și a fost așa cum au vrut comuniștii! Doftana nu i-a distrus pe comuniști, ci a fost o școală dură a luptei, o școală care întărea încrederea în victoria cauzei socialismului, care călea cadre de partid cu o temeinică pregătire. Cu jandarmii în spate, trăind în fiecare clipă primejdia de a fi uciși, comuniștii au învățat cu înflăcărare, cu minunată dîrzenie și perseverență la această adevărată universitate a partidului. Ei au introdus pe ascuns un exemplar al Cursului scurt de istorie a P.C.U.S. și l-au prelucrat avîndu-l scris pe foițe de țigare, au studiat lucrarea lui Lenin: „Statul și revoluția", precum și numeroase alte lucrări ale clasicilor marxism-leninismului.

Cîte metode n-au încercat zbirii Doftanei pentru a înfrînge voința comuniștilor! Deținuții erau culcați iarna pe ger cumplit în zăpadă și bătuți la sînge. Ce le spuneau atunci călăii? Să semneze o declarație de renunțare la convingerile lor comuniste. N-au reușit însă zbirii în încercările lor! Au căzut în această luptă mulți tovarăși. A căzut Ilie Pintilie, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Romîn, fiu iubit al clasei muncitoare. Au căzut: Mironiuc, Andrei Prot, János Herbák și atîția alți luptători neînfricați pentru fericirea poporului muncitor. Pierderea atîtor tovarăși dragi, luptători credincioși pînă la moarte cauzei comunismului face ca amintirea Doftanei să fie mereu vie, să ne cheme și mai înflăcărat la luptă.

Doftana ne învață cît de ticălos și de josnic este dușmanul de clasă.

Doftana ne arată că un luptător pentru cauza celor ce muncesc trebuie să învețe clipă de clipă, ceas de ceas, oricît de grele ar fi împrejurările în care s-ar afla.

Doftana ne dovedește că învățătura marxist-leninistă e o neasemuit de puternică armă de luptă.

Dar lucrul cel mai de preț pe care ni-l arată Doftana astăzi cînd la 15 ani de la prăbușirea ei poporul nostru e avîntat în construirea socialismului, este adeverirea limpede ca lumina zilei a faptului că marea cauză a comunismului nu poate fi înfrîntă de nimeni și niciodată. Comunismul și poporul muncitor sînt de nedespărțit. De aceea, așa cum nu poate fi nimicit poporul nu poate fi nimicit comunismul. Nici o bestialitate, nici o nelegiuire n-a lăsat la o parte burghezia cînd a fost vorba să distrugă partidul comuniștilor. Dar partidul comuniștilor n-a putut fi zdrobit. El a purtat ani de-a rîndul lupte neînchipuit de grele, a mobilizat poporul nostru muncitor la doborîrea stăpînirii burghezo-moșierești și ne conduce astăzi pe drumul făuririi socialismului în patria noastră. Sîntem mîndri că pășim sub steagul de luptă al eroicului partid, al partidului celor care au stat cu fruntea sus în fața plutoanelor de execuție burghezo-moșierești, al partidului celor care au transformat Doftana în universitate revoluționară.

Partidul și organizația noastră, Uniunea Tineretului Muncitor, ne învață să cinstim pe cei care au căzut în luptă. Cinstirea cea mai înaltă e aceea de a urma minunatul lor exemplu de eroism și abnegație. De cîte ori avem greutăți în muncă să ne spunem: „Tovarășii de la Doftana au avut greutăți infinit mai mari". De cîte ori avem de învățat probleme mai dificile să ne spunem: „Tovarășii de la Doftana au învățat între zidurile închisorii, sub amenințarea morții. Noi să învățăm cu aceeași îndîrjire revoluționară cu care au învățat ei și să nu dăm un singur pas înapoi".

In amintirea Doftanei, în fața tovarășilor căzuți în luptă să ne luăm angajamentul fierbinte de a le continua lupta, de a fi devotați cu trup și suflet partidului, așa cum au fost ei.

Mulți dintre noi își pun poate întrebarea: Ce trebuie să fac, cum trebuie să muncesc și să trăiesc pentru a fi demn de a lupta sub steagul partidului care a transformat ucigătoarele Doftane în universități comuniste? Ce trebuie să fac pentru a cinsti jertfele eroicilor înaintași? Răspunsul este: să muncim și să trăim așa cum ne cere și ne învață partidul. Partidul ne cheamă să luptăm cu înflăcărare pentru realizarea sarcinilor de plan la locul de muncă și pentru însușirea comorilor științei și culturii, să devenim tineri bine pregătiți în muncă, tineri culți, înaintați, capabili de fapte mari, capabili de a aduce un aport tot mai prețios în opera de construire a socialismului în patria noastră scumpă.

Intîmpinînd cu noi succese în muncă și învățătură cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, tineretul nostru își afirmă hotărîrea neclintită de a-și dărui tot elanul tinereții, cauzei mărețe a socialismului, cauzei în numele căreia au luptat, au sîngerat și au învins eroii Doftanei.

Comunicat

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne au hotărît să efectueze o reducere a duratei serviciului militar pentru sergenții și soldații în termen.

Ministrul Forțelor Armate a fost însărcinat să prezinte propuneri în acest sens.

În amintirea eroilor de la Doftana

In Capitală au continuat să aibă loc miercuri adunări comemorative consacrate împlinirii a 15 ani de la prăbușirea Doftanei.

Purtători ai celor mai bune tradiții de luptă ale clasei noastre muncitoare — ceferiștii de la Complexul C.F.R. Grivița Roșie, au participat în număr mare la adunarea comemorativă care a avut loc miercuri după-amiază.

Evocînd lupta neînfricată a deținuților politici comuniști și antifasciști împotriva regimului de cruntă exploatare instaurat în închisori de către guvernele burghezo-moșierești, tov. Dumitru Ștefănescu, președintele comitetului de întreprindere a arătat că jertfa celor uciși sub zidurile Doftanei n-a fost zadarnică. Doftana, a fost transformată de comuniști într-o universitate revoluționară a partidului, într-o măreață școală de educație comunistă, de călire ideologică a viitoarelor cadre ale partidului. Viața nouă, pentru care s-a jertfit sub zidurile Doftanei cei mai buni fii ai clasei muncitoare înflorește azi pretutindeni în patria noastră. Doftana — închisoarea de eri — devenită azi muzeu este o mărturie a jertfei comuniștilor pentru o viață mai bună.

★

In fața muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor uzinelor metalurgice „Vasile Roaită", tov. Mircea Radian, activist de partid, a vorbit despre lupta comuniștilor care în închisoarea sinistră a Doftanei au găsit răgazul de a învăța teoria și practica revoluționară, pentru a se înarma mai bine în lupta pe care o duceau necontenit pentru eliberarea clasei muncitoare.

★

Adunări închinate memoriei eroilor căzuți sub zidurile Doftanei au mai avut loc la F. C. Gheorghiu-Dej, uzinele Boleslav Bierut, Ministerul Sănătății, Ministerul Comerțului Exterior și în alte întreprinderi și instituții din Capitală. (Agerpres).

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Din realizările muncitorilor timișoreni

Cel de al doilea Congres al partidului este întîmpinat de muncitorii timișoreni cu succese deosebite în producție.

Astfel, pînă la 25 octombrie colectivul fabricii „Magheru" din Topleț a produs în contul anului 1956, 150 batoze „Ideal", 100 batoze pentru porumb, 100 uruitoare și numeroase alte produse.

Fabrica de mașini și unelte agricole din Bocșa Romînă a realizat pînă la aceeași dată peste plan, 20 tone sape, 2,92 tone casmale forjate, 65 prășitoare etc. In mod deosebit s-a evidențiat brigada de tineri condusă de Vukomir Pașici, care și-a depășit planul cu 48 la sută.

Aplicînd pe scară largă inițiativa lui Nicolae Militaru — pentru utilizarea cît mai rațională a materiei prime — colectivul fabricii de încălțăminte „Ștefan Plavăț" din Timișoara a economisit în luna octombrie o cantitate de piele suficientă pentru confecționarea a 257 perechi fețe de pantofi. La meșină de căptușeală s-a economisit cantitatea necesară pentru 1940 perechi de pantofi.

Corespondent
L. DUNAJECZ

7.472.143 lei acumulări socialiste peste plan

La fabrica de rulmenți din Moldova, mai mult de jumătate din numărul muncitorilor sînt tineri. Împreună cu vîrstnicii, ei întîmpină cu entuziasm cel de al 2-lea Congres al P.M.R.

La secția rectificare lucrează cu mult spor brigada utemistă condusă de Ion Bolat, care își depășește zilnic norma cu 100-150 la sută. Tinerii din brigada condusă de strungarul Constantin Budac și-au depășit sarcinile de plan pe luna octombrie cu 211 la sută.

Angajamentul luat de colectivul acestei fabrici în cinstea Congresului P.M.R. de a da patriei economii bănești de 7.000.000 lei, cu 2.120.000 lei peste angajamentul luat inițial, a fost depășit încă de pe acum. Colectivul fabricii a depus pînă în prezent la Banca R.P.R. suma de 7.472.143 lei.

Utemista Lungu Didina, tricoteră la fabrica „Textila Grivița", aplicînd cu succes metodele sovietice Jandarova și Covaliov, reușește să dea zilnic 4 kg. urzeală peste plan. (Foto: Agerpres)

Cu planul anual îndeplinit

Tractoriștii din brigada a VI-a condusă de Aurel Popa de la S.M.T. Albești, regiunea Constanța, sînt fruntași pe stațiune.

Desfășurînd larg întrecerea socialistă în cadrul brigăzii și muncind cu sîrguință ei au reușit ca pînă la 30 octombrie să-și depășească planul anual de producție cu 43 la sută. Aceasta datorită unei bune organizări a muncii în brigadă precum și folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor.

In brigadă, cele mai frumoase realizări le are utemistul Aurel Stamatescu, care pînă la aceeași dată și-a executat sarcinile de producție ce-i reveneau pe întreg anul în proporție de 230 la sută. Succese de seamă au obținut și ceilalți tineri tractoriști din brigadă — Ioan Ghițescu, Cornel Giurcă etc.

In brigadă munca se desfășoară din ce în ce mai intens. Tinerii tractoriști — ca și Aurel Popa, șeful de brigadă sau Omer Vebi, pontatorul-alimentator — se străduiesc să obțină din zi în zi realizări tot mai frumoase, dornici ca, în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului, să ridice tot mai sus graficul realizărilor lor.

Corespondent
GH. STOENESCU

Și-au predat în întregime cotele către stat

Însuflețiți de dorința fierbinte de a întîmpina cel de al II-lea Congres al partidului cu realizări cît mai însemnate în muncă, țăranii muncitori din satul Siminoc, raionul Constanța, și-au sporit din zi în zi eforturile pentru a termina cît mai de grabă muncile agricole de toamnă. Odată cu executarea acestor lucrări, țăranii muncitori au dat o atenție deosebită îndeplinirii îndatoririlor față de statul democrat-popular, luptînd pentru achitarea în întregime și în cît mai scurt timp a cotelor către stat.

Strădania lor a fost încununată de succes. La 3 noiembrie, țăranii muncitori din Siminoc au sărbătorit izbînda îndeplinirii în întregime a planului de colectări la toate produsele — lapte, carne, cereale etc.

Corespondent
ZINA ȚUȚUIANU

Înfrățiți pe drumul victoriei

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). „Cîntecul nu te încurcă la lucru. Cîntă, prietene! Tinerețea nici nu poate fi concepută altfel". Simion Lax, tehnicianul cooperativei „Unitatea" din Sighet, îndemna astfel pe unul din tinerii cooperatori să nu se sfiască să cînte.

Tehnicianul este departe de vîrsta tinereții, dar în jurul lui sînt mulți tineri și tinere — romîni, maghiari și ucraineni.

Deși sînt de trei naționalități diferite, în pieptul tinerilor de aici bate aceeași inimă. Acum o lună tinerii s-au unit pentru un țel de seamă, s-au legat să îndeplinească un angajament prin care să exprime toată dragostea lor față de partid, față de patria lor comună — R.P.R.

„Vom da peste plan — spune angajamentul — 5600 de tricotaje de lînă, 4.700 tricotaje de bumbac și 6.000 de perechi de ciorapi, toate produse de calitatea I-a".

Aceasta a fost acum o lună. Dar timpul s-a scurs pe nesimțite. Tehnicieni, printre care și Lax Simion, au căutat calea prin care angajamentul să fie nu numai îndeplinit ci și depășit. „Sărbătoarea care se apropie, Congresul partidului, să fie întîmpinată așa cum se cuvine" — au spus ei.

In acest scop au fost puse în funcțiune încă două mașini automate de tricotat, iar două mașini de mînă au fost automatizate. Cele două brigăzi de tineret și-au intensificat preocuparea și rezultatele au apărut. Se hotărîse ca pînă la 7 Noiembrie jumătate din angajamentul global să fie îndeplinit. Azi colectivul cooperativei a lăsat în urmă acest angajament. El a realizat peste plan 4.300 tricotaje de lînă, 4200 perechi de ciorapi și 3.900 tricotaje de bumbac.

Cu aceste rezultate muncitorii cooperativei se mîndresc și sînt îndreptățiți să-și sporească angajamentul.

In perioada de la 7 Noiembrie pînă la Congresul partidului ei vor mai realiza încă odată pe atît.

60 ani de la nașterea tov. Constantin Pîrvulescu

Salutul adresat de C. C. al P. M. R. tovarășului Constantin Pîrvulescu cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la nașterea sa

Dragă tovarășe Pîrvulescu,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă felicită călduros pe dumneavoastră, eminent militant al Partidului Muncitoresc Romîn și al statului nostru, cu prilejul celei de a 60-a aniversări a zilei dumneavoastră de naștere.

Partidul Muncitoresc Romîn și poporul romîn acordă o înaltă prețuire activității pe care ați desfășurat-o în mișcarea muncitorească-revoluționară, din anul 1919 și pînă în prezent, în lupta dusă de Partidul nostru pentru eliberarea clasei muncitoare și a țărănimii de sub jugul exploatării burghezo-moșierești, pentru instaurarea puterii muncitorilor și țăranilor în țara noastră și pentru făurirea și întărirea statului nostru democrat-popular.

Vă dorim din toată inima, scumpe tovarășe Pîrvulescu, multă sănătate și mulți ani de activitate rodnică pentru cauza partidului și a poporului muncitor.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

Solemnitatea de la Prezidiul Marii Adunări Naționale

Miercuri după-amiază, a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea conferirii titlului de Erou al Muncii Socialiste din R.P.R. tovarășului Constantin Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Marii Adunări Naționale a R.P.R., pentru îndelungata activitate în mișcarea revoluționară și contribuția adusă în făurirea statului democrat-popular.

La solemnitate au asistat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Chivu Stoica, I. Chișinevschi, Gh. Apostol, Al. Moghioroș, Emil Bodnăraș, P. Borilă, N. Ceaușescu, D. Coliu, Al. Drăghici, D. Petrescu, S. Bughici, acad. prof. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, J. Fazekas, Constanța Crăciun, Șt. Voitec, M. Mujic, A. Bunaciu, Liuba Chișinevschi, Th. Iordăchescu.

După citirea decretului, tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a înmînat tovarășului Constantin Pîrvulescu Diploma de Erou al Muncii Socialiste și Medalia de Aur „Secera și ciocanul".

Luînd cuvîntul, tovarășul dr. Petru Groza a adresat tov. C. Pîrvulescu călduroase felicitări.

„Din fragedă tinerețe — a spus vorbitorul — tov. C. Pîrvulescu a învățat să lupte pentru eliberarea poporului de sub jugul exploatării continuînd a lupta cu perseverență, cu hotărîre, dovedind în toate vremurile o atitudine de sobră principialitate, de înaltă morală.

Cei care am avut cinstea să venim alături de Partidul Muncitoresc Romîn în luptă, am urmărit cu multă atenție activitatea dv.

In calitate de președinte al Marii Adunări Naționale, prin cuvîntul dv. înțelept și așezat sînteți un sprijin prețios al nostru al tuturor".

Luînd cuvîntul tov. Gh. Gheorghiu-Dej a felicitat în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn pe tov. C. Pîrvulescu, eminent militant al Partidului Muncitoresc Romîn și al statului nostru, cu prilejul celei de a 60-a aniversări.

Tov. Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că Partidul Muncitoresc Romîn și poporul romîn acordă o înaltă prețuire activității îndelungate a tov. C. Pîrvulescu în lupta partidului pentru libertatea poporului nostru, pentru făurirea și întărirea statului nostru democrat-popular.

Răspunzînd, tov. C. Pîrvulescu a spus:

„Mulțumesc conducerii partidului pentru înalta prețuire. Voi lupta cu hotărîre și de aici înainte pentru a îndeplini sarcinile de mare răspundere pe care le am din însărcinarea partidului și al guvernului nostru. Mulțumesc de asemenea Prezidiului Marii Adunări Naționale pentru înalta prețuire ce mi s-a acordat". (Agerpres)

Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale pentru conferirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste" tov. C. Pîrvulescu cu prilejul împlinirii vîrstei de 60 de ani

PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE
A REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

DECRET

pentru conferirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste" din Republica Populară Romînă tovarășului Constantin Pîrvulescu

Pentru îndelungata activitate în mișcarea revoluționară și contribuția adusă în făurirea statului democrat popular,

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, decretează:

1. Se conferă titlul de „Erou al Muncii Socialiste" din Republica Populară Romînă tovarășului Constantin Pîrvulescu.

Președintele Prezidiului
Marii Adunări Naționale
PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului
Marii Adunări Naționale
A. BUNACIU

10 ANI IN SLUJBA TINERETULUI LUMII

Articol scris pentru „Scînteia tineretului" de
Bruno Bernini
președinte al F.M.T.D.

Tînăra generație din lumea întreagă sărbătorește astăzi cea de-a 10-a aniversare a întemeierii Federației Mondiale a Tineretului Democrat, marea organizație unică a tineretului de pretutindeni, constituită la 10 noiembrie 1945, la Londra, cu prilejul Conferinței Mondiale a Tineretului. La această conferință, convocată din inițiativa Consiliului Mondial al Tineretului, au participat după cum vă este cunoscut 474 de delegați și 148 de observatori, soli ai tineretului din peste 60 de țări reprezentînd 30.000.000 de tineri.

Întemeierea F.M.T.D. și adoptarea programului ei unitar de luptă reprezintă un eveniment important care în cei 10 ani de existență a avut o mare influență în rîndurile tineretului din toate țările lumii. Pentru prima oară în istoria mișcării mondiale de tineret, organizațiile de tineret de cele mai diferite orientări, concepții politice și credințe religioase din diverse țări ale lumii se unesc astfel într-o singură organizație și subscriu un angajament comun de luptă pentru a contribui la construirea unei vieți mai bune într-o lume a democrației, libertății, independenței și păcii trainice pentru toate popoarele.

Sfîrșitul războiului și zdrobirea agresorilor hitleriști au deschis în fața popoarelor din lumea întreagă orizonturi noi și luminoase de progres pașnic, de civilizație, eliberare națională și pace, iar tineretului lumii posibilitatea de a-și consacra entuziasmul, energia sa proaspătă, capacitățile sale creatoare, inepuizabile, acestor mărețe țeluri, construirii unei vieți fericite.

F.M.T.D. lua astfel naștere pe baza sarcinilor noi pe care sfîrșitul victorios al războiului antifascist le punea în fața tinerei generații.

Cei zece ani de activitate intensă a F.M.T.D., de traducere cu consecvență în viață a programului adoptat, justifică din plin întemeierea sa. Și iată de ce în tot cursul existenței sale F.M.T.D. a ținut seama de interesele și aspirațiile întregului tineret, chiar și ale aceluia din afara rîndurilor sale. În același timp F.M.T.D. a fost unica organizație internațională de tineret în măsură să indice tinerilor în orice situație sau moment calea spre soluționarea celor mai arzătoare probleme ale sale; față de grelele condiții de viață din multe țări, F.M.T.D. a arătat tinerilor că numai prin luptă și nu prin resemnare, prin unitate și nu prin dezbinare este posibilă satisfacerea revendicărilor lor vitale. Deceniul glorios parcurs de F.M.T.D. se caracterizează prin consecvența cu care a mobilizat zecile de milioane de tineri la lupta pentru pace, pentru un viitor mai bun. Pe Apelul de la Stockholm pentru interzicerea bombei atomice, pe Apelul pentru un pact al păcii ca și pe Apelul de la Viena împotriva pregătirii războiului atomic, tinerii de pretutindeni, la chemarea F.M.T.D., au strîns zeci și sute de mii de semnături.

F.M.T.D. a acordat de asemenea o atenție deosebită condițiilor de dezvoltare a mișcării pentru apărarea drepturilor tineretului muncitor și studios din țările capitaliste și coloniale și l-a ajutat să-și satisfacă revendicările sale economice și sociale, a orientat și susținut lupta pentru satisfacerea lor. În acest sens, F.M.T.D. a organizat o serie de acțiuni care s-au bucurat de un puternic răsunet mondial. In 1948 a avut loc la Varșovia Conferința Internațională a Tineretului Muncitor, iar în 1953 la Viena, Conferința Internațională Pentru Apărarea Drepturilor Tineretului. La sfîrșitul anului 1954, la Viena, s-a desfășurat Intîlnirea internațională a tineretului sătesc. În tot timpul existenței sale F.M.T.D. a luat o serie de inițiative în sprijinul luptei tineretului democrat dintr-o serie de țări, s-a preocupat îndeaproape de condițiile de viață ale tineretului din țările coloniale și slab dezvoltate. 14 aprilie — Ziua solidarității mondiale cu tineretul antifascist spaniol, sau 21 februarie, Ziua solidarității cu tineretul luptător împotriva colonialismului, au devenit sărbători tradiționale ale tinerei generații.

F.M.T.D. a arătat în permanență tinerei generații necesitatea de a lega de lupta pentru satisfacerea revendicărilor sale, inițiative și activități tinzînd spre dezvoltarea și valorificarea spiritului creator al tineretului în domeniul culturii, sportului etc. Constituie un merit al F.M.T.D. realizarea împreună cu U.I.S. a cinci mari Festivaluri Mondiale ale Tineretului și Studenților, întîlniri internaționale de tineret care nu au seamăn, treceri strălucite în revistă ale culturii și sportului din diferite țări. Aceste Festivaluri au constituit expresia cea mai profundă a voinței creatoare, a setei de viață, de bucurie, de prietenie și pace de care este însuflețită tînăra generație.

In cei zece ani de existență F.M.T.D. și-a cucerit mai presus de toate meritul și prestigiul prin întărirea și lărgirea unității rîndurilor sale, zădărnicind la timp încercările de sciziune. O dovadă vie a dezvoltării impetuoase a forței și a influenței Federației noastre în rîndurile tinerilor din lumea întreagă o constituie numărul crescînd de membri. Născută în 1945 cu adeziunea a 30.000.000 tineri din peste 60 de țări, F.M.T.D. numără astăzi 85.000.000 de tineri — peste 260 organizații politice, sociale, culturale, sportive și religioase din 97 de țări. In afară de aceasta, Federația întreține legături de prietenie cu alte sute de organizații.

Forța și prestigiul pe care le-a dobîndit Federația în cei 10 ani de activitate în slujba tinerei generații pun astăzi mai mult decît oricînd în fața F.M.T.D. noi și mari sarcini de răspundere. In situația internațională s-a produs o oarecare destindere. Tineretul lumii este chemat deci să folosească climatul favorabil tratativelor și să contribuie prin activitatea sa la rezolvarea problemelor internaționale arzătoare cum ar fi dezarmarea, folosirea resurselor naționale în scopuri pașnice, interzicerea armelor de exterminare în masă, asigurarea păcii și securității popoarelor. Numai printr-o strînsă colaborare națională și internațională tineretul lumii va putea să obțină succese în lupta sa. Iată de ce F.M.T.D. sărbătorind cea de-a 10-a aniversare a întemeierii sale, credincioasă programului de la Londra, cheamă întreg tineretul lumii la unitate și se adresează tuturor organizațiilor sale pentru ca prin eforturi comune și colaborare, acțiunile desfășurate pentru pace și un viitor mai bun să ducă la victorii noi și tot mai strălucite.

F.M.T.D. este mîndră că numără în rîndurile sale Uniunea Tineretului Muncitor, glorioasa organizație a tineretului din R.P.R. Tineretul romîn, care a fost gazda celui de-al IV-lea Festival Mondial al Tineretului, a dat dovadă tot timpul de dragoste de pace și prietenie cu tineretul din întreaga lume. U.T.M. și întregul tineret romîn însuflețit de un profund spirit internaționalist au sprijinit întotdeauna F.M.T.D. Condus de U.T.M., tineretul romîn s-a aflat mereu în primele rînduri ale luptei pentru unitate, prietenie și colaborare internațională, pentru pace și un viitor luminos al tinerei generații.

„Un corp și un creier poți rupe, poți frînge, Dar nu poți distruge un gînd..."

(DIN CÎNTECUL «LEGENDA DOFTANEI»)

Acolo unde toți pereții strigă suferință...

Doftana. Aici era cea mai cruntă închisoare a regimului burghezo-moșieresc, menită să înfricoșeze, să macine forțele fizice și morale ale comuniștilor întemnițați.

In locul vechii ocne din Telega în care fuseseră zvîrliți adesea răzvrătiți sau haiduci printre care și Iancu Jianu, a fost construită între anii 1893—1897 „cea mai modernă" închisoare din Romînia, închisoarea Doftana. Burghezia și moșierimea își pregăteseră încă un scut de apărare împotriva mișcării muncitorești care începea să se organizeze, să se afirme cu putere.

Cu aproape 400 de celule, majoritatea întunecoase, cu numeroase ziduri crenelate și turnuri de pază, așezată pe un deal, Doftana părea o uriașă fortăreață medievală.

„Prin văi unde păcura curge în valuri
Și zboară uriași de oțel,
Ascuns de urechi și de ochi, după dealuri
Se înalță un sumbru castel."

Astfel începea trista Legendă a Doftanei.

Despre condițiile îngrozitoare de viață din Doftana sînt multe de spus. Celulele strîmte și umede, tavanul construit din tablă de fier care vara se încingea radiind o căldură cumplită de cuptor, iar iarna îngheța ca și cimentul podelei. Prin ferestruicile mici se zărea departe foarte departe cerul, lumina. Dar chiar și asemenea ferestruici nu aveau decît numai unele secții.

Unul din zidurile Doftanei prăbușite

Dintre secțiile întunecoase unde lipsea permanent aerul și lumina, cea mai îngrozitoare era secția de pedeapsă „H." Acolo celulele erau mult mai mici. Apa curgea fără încetare pe pereți, picura din tavanul ruginit, era turnată de gardieni pe cimentul podelei. Apa și bătaia cruntă erau tot ce se putea căpăta aici. Nu existau nici paturi, iar ca să se odihnească deținutul trebuia să stea ghemuit lîngă canalul ușii, singura parte din lemn a celulei. Altfel, umezeala pătrundea în oase, distrugea sănătatea. Construcția aceasta înfiorătoare era păzită cu străjnicie din turnurile care înconjurau clădirea.

Dacă ar fi fost numai construcția... Dar mai fioros aici era regimul. Regimul din închisoarea Doftana era neîntrecut de sălbatic, de chinuitor. Hrana mizerabilă — o ciorbă de praz sau de cartofi putreziți și pîine uscată sau mămăligă mucedă. Cel mai îngrozitor lucru era bătaia: bătaia metodică, sadică, sălbatică — o tortură fără de sfîrșit. Vîna de bou, bastoanele de cauciuc, ciocanele de lemn pentru încercat gratiile, pumnii, cizmele, totul era folosit aici pentru bătaie. Uneori un deținut era bătut astfel zile de-a rîndul, iar cînd cădea în nesimțire, i se turna apă rece pe cap și bătaia începea din nou.

Pentru orice se dădea bătaie, dar mai ales pentru refuzul de a da declarații de renunțare la convingerile comuniste, pentru refuzul de a spune „să trăiți" schingiuitorilor, pentru încercarea de păstrare a demnității umane. Strigătele „Nu bate" se auzeau pînă departe. Pentru a nu fi auzite, gardienii sunau prelung toaca cu zgomot sinistru de fiare ruginite.

Afară de bătaie nu se dădea nimic. Era interzisă orice vorbă, orice șoaptă, orice cuvînt scris, căci se știa că cuvintele scrise trec prin ziduri, era interzisă citirea ziarelor, era interzisă vizita rudelor, statul la fereastră, primirea pachetelor. Un singur lucru nu s-a putut totuși interzice, nu s-a putut distruge: conștiința comuniștilor, conștiința luptei dîrze pentru binele clasei muncitoare, pentru binele poporului. Așa cum spunea cîntecul deținuților:

Căci soarele nu poți să-l stingi nici în sînge,
Dreptatea nu piere nicicînd.
Un corp și un creier poți rupe, poți frînge,
Dar nu poți distruge un gînd...

File de cronică...

Închisoarea Doftana era principala închisoare pentru deținuți politici. Aici fuseseră întemnițați mulți dintre țăranii care se răsculaseră pentru pămînt și libertate în 1907. Mai tîrziu fură aduse elemente revoluționare din mișcarea muncitorească, muncitori care participaseră la grevele dintre anii 1917—1920. Doftana se vădea potrivită scopului căruia îi fusese menită de stăpînii ei.

Dar asta pînă într-o zi. Pînă în ziua în care clasele exploatatoare au încercat să încătușeze aci o forță mai puternică decît însăși forța închisorii, decît orice ziduri, decît orice teroare: forța comuniștilor. Burghezia și moșierimea urmăreau ca printr-un regim bestial, prin hrana proastă, să extermine cu încetul pe cei mai buni fii ai poporului muncitor. Cu toate că erau bătuți, rupți, flămînzi și chinuiți, comuniștii s-au dovedit întotdeauna mai tari decît călăii lor. Idealul măreț de libertate și socialism le încălzea pieptul ars de suferință, le însuflețea și le întărea moralul. Și nimic nu poate frînge acest ideal. De aceea comuniștii nicicînd nu s-au lăsat învinși. Ei au luptat necontenit împotriva administrației închisorii pentru obținerea unui regim de deținuți politici.

In 1923 se obține dreptul ca deținuții să stea toți împreună. Nu trece mult timp și acest drept este răpit. Au urmat însă noi lupte și în 1925 administrația este nevoită să acorde iarăși deținuților acest drept. In 1927 se obține dreptul la atelierele proprii. In 1928 dreptul de a citi anumite ziare. In 1929 au fost răpite toate drepturile cucerite, dar lupta deținuților politici era mereu mai îndîrjită. Comuniștii n-aveau de luptat numai cu administrația, ci și cu trădătorii care, strecurați în rîndurile lor, încercau să le spargă colectivul.

Iarna 1933. Luptele clasei muncitoare izbucnesc cu un avînt uriaș. Eroii ceferiști și petroliști conduși de partid fac greve, demonstrații, cer pîine, salarii omenești, viață. Ca un iureș pornește greva Griviței.

Clasele exploatatoare care se orientează tot mai mult spre fascism pornesc ofensiva împotriva mișcării muncitorești. Conducătorii ai Partidului sînt arestați, schingiuiți, tîrîți în fiare, închiși. Dar conștiința comunistă rămîne mereu trează. Ei acuză la proces puterea orînduirii burgheze. Înfricoșați, călăii îi condamnă la ani lungi de temniță grea. Doftana cîntă însă pe eroii întemnițați:

„Sînt jertfa teroarei fasciste romîne
Ce-n țara lor cruntă i-au lovit
Cerut-au pămînt, libertate și pîine,
Un loc la Doftana-au primit..."

La Doftana regimul devine mai crud, mai sălbatic ca oricînd. Atelierele sînt închise, deținuții comuniști nu mai au dreptul la plimbare zilnică în curte, nici posibilitatea de a comunica între ei, nici drept la corespondență. Datorită regimului neomenesc la care este supus, în iarna anului 1933—1934 este ucis dîrzul muncitor ceferist Grigore Sevcencu.

A fost adus ca director călăul Savinescu, o brută care studiase special în Germania și Italia fascistă metodele sadice de torturi ale Gestapoului. Ca să-și dovedească zelul și slugărnicia față de mai marii săi, Savinescu întețește teroarea.

Dar nici în aceste condiții lupta n-a încetat. Dimpotrivă, în anul 1934 lupta pentru regim politic era mai înverșunată. Strigătele, bătăile în uși, protestele, delegațiile la direcție, grevele de foame, toate mijloacele de luptă posibile au fost folosite. Și pînă la urmă colectivul condus de vechiul și încercatul luptător comunist Bela Breiner a cucerit „regimul politic". Dar nu pentru multă vreme. Curînd teroarea a devenit și mai cruntă. Bătaia nu contenea nici noaptea. Este impus faimosul și sumbrul „regim al tăcerii". Este oprită orice legătură cu cei dinafară. Atunci a fost ucis în bătaie deținutul antifascist Ion Mironiuc. Alături de protestele deținuților, se ridică un val uriaș de proteste din afară. Sub această presiune fu spart regimul tăcerii. Dar teroarea continua să fie cruntă. In toamna anului 1936 și primăvara lui 1937 sînt aduși la Doftana conducători ai partidului clasei muncitoare în frunte cu tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica. Acum sînt concentrați la Doftana aproape 300 de deținuți comuniști printre care mulți uteciști în frunte cu Lazăr Grünberg și Bernat Andrei. Organizația de partid elaborează un plan de luptă urmărind înfrîngerea călăului Savinescu și cucerirea regimului politic. Colectivul se întărește. Crește combativitatea și forța sa de luptă.

Fiecare luptă a celor din închisoare e sprijinită de acțiuni largi de protest ale maselor muncitoare din afară.

Dar, însfîrșit în anul 1938 a fost cucerit regimul politic care n-a mai putut fi răpit pînă la prăbușire. Balaurul Savinescu a fost schimbat de la direcția Doftanei.

„El, trece, trece, trece
Doftana azi petrece..."

răsunau cîntecele deținuților. Acum atelierele erau deschise. Deținuții puteau găti singuri, puteau împărți mîncarea venită din afară.

Seara, cînd programul colectiv înceta, se mai auzeau șoapte, frînturi de melodii, povestiri încete. Unii rămîneau treji citind sau scriind la lumina opaițului. Alții scriau, compuneau cîntece care dădeau tărie în condițiile grele ale închisorii.

Anul V — No. 6-7
Proletari din toate țările, uniți-vă!
SCÂNTEIA
1 MARTIE 1935
ORGANUL CENTRAL, SAPTAMANAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA (Secțiune a Internaționalei Comuniste)
Prețul Lei 2
Se urmărește asasinarea celor mai buni luptători împotriva fascismului
Asupra grozăviei regimului dela Doftana nu se scrie astăzi pentru prima oară. Vara trecută protestul energic și hotărît al maselor de muncitori și intelectuali a reușit să o...
Călăii cari dau ordinele de torturare a celor închiși la Doftana se cred singuri.
Unica lor grijă este ca strigătul din Doftana să nu răzbată dincolo de ziduri. Osteneala le-a fost însă în zadar. E rândul muncitorilor și intelectualilor cari vor să lupte împotriva fascismului să-și spună cuvântul cu greutate pentru a împiedica crima ce se înfăptuește împotriva a 140 de...

Facsimilul unui articol apărut în „Scînteia" ilegală în care este demascată crunta teroare la care sînt supuși deținuții politici antifasciști.

Forța colectivului

Principala armă a deținuților comuniști era colectivul. Numai uniți, solidari, organizați puteau înfrînge orice atacuri. De aceea, direcția închisorii căuta să-l izoleze, să rupă colectivul, să-l dinamiteze prin introducerea agenților provocatori în închisoare. Intreaga istorie a luptelor comuniștilor la Doftana este de nedespărțit de istoria luptei pentru făurirea unui colectiv puternic, organizat.

Forța colectivului sudat prin trainicile legături ale idealurilor comuniste era de neclintit. In acest colectiv se educau cele mai frumoase trăsături morale comuniste. Minunate erau exemplele de solidaritate tovărășească, de grijă față de om, de hotărîre și de abnegație.

15 ani de la prăbușirea Doftanei

In noaptea de 9 spre 10 noiembrie 1940 un puternic cutremur de pămînt a prăbușit închisoarea Doftana. In cîteva secunde, colosul de piatră și beton s-a transformat într-un uriaș morman de ruine.

Deși închisoarea — așa cum mărturisesc chiar documentele regimului burghezo-moșieresc — amenința să se dărîme încă cu mulți ani înainte, guvernul fascist nu a transferat de acolo pe deținuții comuniști, sperînd că o prăbușire va desăvîrși opera diabolică pe care o urmărea de ani de zile: exterminarea deținuților politici comuniști și antifasciști.

In timp ce gardienii închisorii nici nu se sinchiseau de soarta celor prinși sub dărîmături ci căutau să-și însușească bunurile personale ale acestora, echipe de salvare formate din deținuți, în fruntea cărora se găseau tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Emil Bodnăraș, au lucrat cu îndîrjire, fără să simtă oboseala. Luptătorul de frunte al clasei muncitoare, Ilie Pintilie, a fost găsit ucis sub ruine. La fel au pierit tovarășii Andrei Prot, János Herbák, Ion Galuzinschi, Georghe Paloș și alți neînfricați luptători pentru cauza clasei muncitoare.

Astfel, cu cea mai îngrozitoare crimă din toate cele făptuite de-a lungul anilor, s-a sfîrșit istoria întunecată a Doftanei. Dar numele eroilor clasei muncitoare care au pierit acolo au rămas pentru totdeauna înscrise cu litere de foc în inimile poporului muncitor care, condus de partidul comuniștilor, construiește socialismul.

Numai prin tăria colectivului comunist organizat puteau fi înfrînți călăii. Iată de exemplu cum a fost spart „regimul tăcerii".

Deținuții n-aveau voie să vorbească, erau ținuți izolați unul de altul. Orice șoaptă era răsplătită cu bătaie. Domnea o liniște apăsătoare. Dar pulsul vieții colectivului nu se încetinise. Ciocăniturile în zid, șoapte prin țeava caloriferului stricat, bilețele trimise cu „măgărețele", semne la geam, totul dovedea că colectivul clocotește.

In taină s-a luat hotărîrea spargerii regimului tăcerii. Acțiunea a fost pregătită îndelung. Gardienii habar n-aveau că în liniștea mormîntală zburau vorbele, se luau hotărîri.

Intr-o dimineață, în liniștea sfîșiată doar din cînd în cînd de zornăitul lanțurilor și înjurăturile gardienilor, răsunară în toată Doftana, ca la un semnal, voci sonore, puternice, cărora alte voci le răspundeau ca un ecou. Fusese spartă tăcerea. Gardienii, dezorientați, fugeau de la o celulă la alta, împărțeau pumni și lovituri în toate părțile, înjurau. Totul era însă zadarnic. Cei bătuți reîncepeau să vorbească cu voce tare. Regimul tăcerii n-a mai putut fi reîntronat.

Un alt rezultat al organizării colectivului a fost posibilitatea de a asigura împărțirea între toți deținuții comuniști a pachetelor primite de unii dintre ei din afară, posibilitatea ajutorării speciale și supraalimentării celor bolnavi sau slăbiți.

Hainele și alimentele erau împărțite cu ajutorul unui bețișor legat cu o sfoară, „măgăreața", în care se prindea pachetul ce putea fi transmis astfel dealungul zidurilor de la o celulă la alta. Aceste pachete se numeau „haluchi".

„Aleargă măgăreața
Prin țevi și coridor
Din brațe-n alte brațe
Haluchii trec în zbor"

O deosebită importanță și grijă acorda colectivul desfășurării unei intense munci de educație comunistă, de călire ideologică și politică a deținuților.

Educarea dragostei față de partid, față de Uniunea Sovietică, educarea pasiunii față de muncă și învățătură, ridicarea moralului deținuților a dus la creșterea capacității de organizare și a combativității revoluționare a comuniștilor deținuți. Cu ajutorul partidului pătrundeau mereu în închisoare materiale de partid, cărți literare, broșuri, manuale de școală etc.

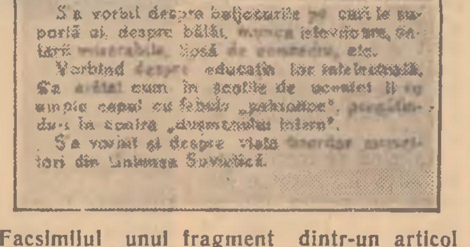
Pachetele care se trimeteau erau învelite în ziare aparent inofensive care conțineau totuși materiale importante. Uneori deținuții aveau voie să primească cărți și din afară. Atunci în coperțile celor mai neînsemnate cărți erau lipite operele clasicilor marxism-leninismului ca „Imperialismul — stadiul cel mai înalt al capitalismului", „Problemele leninismului", iar la un moment dat a pătruns chiar și Cursul scurt de istorie a P.C.U.S. Așa a putut, de pildă Ilie Pintilie să țină în celulă un exemplar din „Bazele leninismului" între coperțile unui inofensiv „manual de limba franceză". Așa a putut fi copiat pe foiță de țigară întregul Curs scurt de istorie a P.C.U.S. In felul acesta deținuții erau informați de tot ce se petrecea afară. Mai mult, deseori ei trimeteau afară știri despre teroarea din închisoare. Toate erau scrise cu migală, pe foițe subțiri de țigară, cu vîrfuri de creioane pe care le ascundeau în vreo crăpătură a zidului. De multe ori, perchezițiile neașteptate împiedicau ascunderea materialului sau înghițirea hîrtiilor. Atunci deținutul era bătut îngrozitor, tîrît la H, torturat. Dar nimic nu-i putea înfrînge pe comuniști. Îndată ce scăpau din mîinile călăilor, începeau iar munca conspirativă. Procesul verbal al administrației închisorii din 18 octombrie 1929, constata că s-au găsit în urma unei percheziții, „12 cărți, 17 caiete, două ziare comuniste și o mulțime de foi volante, toate cu caracter revoluționar și comunist". Dar aceasta se întîmpla rar, deoarece materialele erau bine ascunse.

In aceste condiții atît de aspre, fără hrană, fără căldură, bătuți și torturați, comuniștii găseau posibilitatea să învețe individual și în colectiv. Notele siguranței și ale direcției penitenciarelor cereau cu turbare să se pună imediat capăt acestei stări de lucruri. Iată un fragment dintr-o notă trimisă de siguranță în anul 1938.

„In fiecare zi d.a. se face „munca politică" ținîndu-se conferințe, prelegeri, referate privitoare la chestiunile politice la ordinea zilei și se face deținuților educație marxistă".

Intr-adevăr comuniștii duceau o intensă muncă politică.

Se întocmise chiar un fel de program zilnic. Dimineața după ce se termina „ora economului", după ce erau împărțite alimentele, începea strigarea lozincilor. Bătăile, înjurăturile nu mai conteneau. Dar niciodată strigătele nu încetau pînă cînd și acest punct din program nu era îndeplinit. Apoi, începea ținerea referatelor sau seminariilor. Toți deținuții erau la vizete. Ascultau sau vorbeau. Cu o rîvnă și o pasiune care sfidau condițiile grele în care se aflau, deținuții comuniști se educau pentru a deveni oameni culți, cu o temeinică pregătire ideologică. Ei știau că învățătura dă tărie, că ea este o armă de luptă. Ei învățau nu numai operele clasicilor marxism-leninismului sau materiale de partid, citeau clasicii literaturii universale și romîne, învățau limba rusă, studiau manuale de geografie, istorie, științe naturale.

Din Inchisoarea Doftana
Cum au serbat tovarășii închiși Ziua Tineretului

Facsimilul unui fragment dintr-un articol apărut în ziarul „Descătușarea", în care se arată cum a fost serbată la Doftana „Ziua tineretului".

Adeseori se povesteau subiectele cărților citite de curînd de cei ce abia veniseră în închisoare, se vorbea despre măreţele realizări ale poporului sovietic; toți se gîndeau la lupta de afară așteptînd cu nerăbdare să se arunce în vîltoarea ei. Temnicerii urmăreau să izoleze pe deținuți nu numai de mișcarea muncitorească, ci și de familiile lor, de rude, de copii.

Dorul de cei dragi, de soția sau fata iubită îngreuna și mai mult chinul celor întemnițați. De cele mai multe ori tovarășa de viață era comunistă, închisă și ea, torturată. Era greu de suportat gîndul că ființa cea mai dragă e prada călăilor în altă închisoare:

„Privesc din Doftana prin gratii de fier,
Departe în zare un petec de cer.
E cerul sub care, închisă și ea
Se mistuie-n chinuri tovarășa mea.

. . . .

Ah! Spargeți-mi zidul și lanțul sfărmați,
Să zbor ca un șoim peste-nalții Carpați
Să-mi strîng încă-odată tovarășa mea
Și iar să mă-avînt în lupta cea grea".

Mulți dintre cei zvîrliți în Doftana erau tineri, dar tineri căliți în luptă, care își iubeau tinerețea și viața dar nu pregetau să le jertfească atunci cînd cauza clasei muncitoare cerea acest lucru. Se vorbea despre tinerețe...

Ziarul *„Descătușarea"* din 15 noiembrie 1931 scria despre felul în care au serbat tovarășii închiși la Doftana *„Ziua tineretului"*...

„Tovarășii au ținut referate despre viața tinerilor muncitori din fabrici, uzine, ateliere și sate... S-a vorbit despre viața tinerilor muncitori din Uniunea Sovietică"

Cît de mult contrasta viața mizerabilă și grea a tinerilor muncitori din Romînia burghezo-moșierească cu viața liberă a tinerilor sovietici!

La Doftana se desfășura și o intensă viață de partid. Deținuții se pregăteau pentru munca grea ce-i aștepta afară, după eliberare. Creștea combativitatea revoluționară, se întărea spiritul de partid, disciplina de partid. Biroul organizației de partid elabora planuri de acțiune ce deveneau obligatorii pentru toți.

Astfel a fost organizată în anul 1934 conferința deținuților politici din toate închisorile, ținută la Văcărești sub conducerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. Aici s-au adunat reprezentanți ai colectivelor comuniste din toate închisorile. Partidul făcuse astfel încît aceștia să fie citați ca martori în procesul ceferiștilor. De la Doftana a plecat un grup de comuniști conduși de Bela Breiner.

Ținută în urma luptelor ceferiste, conferința de la închisoarea Văcărești a arătat că comuniștii au și început pregătirea pentru noi lupte în care se avîntau mai oțeliți, mai neînduplecați. Se trasează linia de luptă pentru regim politic, arătîndu-se că problema centrală care trebuie să preocupe organizațiile de partid din închisori este problema colectivului, un colectiv întărit prin participarea activă a tuturor la luptă, printr-o solidaritate de fier, disciplină, ajutor reciproc.

Îndeplinind cu strictețe linia trasată, comuniștii din Doftana au cucerit regimul politic. In timpul regimului politic organizația de partid ducea o activitate intensă.

In fundul atelierului era o cămăruță îngustă și înaltă în care se țineau materiale de lucru și care servea drept birou. Deținuții construiseră acolo un pod de lemn în care se țineau butoaie și scînduri. Chiar ochiul celui mai ager gardian nu vedea nimic neobișnuit în această încăpere. Aici se țineau ședințele de partid. Pe o scăriță îngustă cu trepte înclinate se urcau în podul atelierului și în timp ce unul făcea de pază, acolo se discutau aprins problemele colectivului, se luau hotărîri, se discuta despre lupta din afară a partidului.

Interiorul unei celule a închisorii Doftana

Aci în pod s-a ținut istorica conferință a celulei de partid din Doftana sub conducerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. Aci a fost trasată linia de luptă pentru păstrarea și dezvoltarea regimului cucerit. Aci a fost elaborat planul de ridicare continuă a nivelului cunoștințelor, de călire ideologică și politică a comuniștilor.

Conferința celulei de partid i-a înarmat pe deținuți în lupta împotriva provocărilor administrației, învățîndu-i să descopere și să zdrobească manifestările fracționiste și oportuniste. Conferința a trimis o scrisoare către C.C. al P.C.R., a adresat un salut fierbinte P.C.U.S.

„Reuniți în conferința de partid a celei mai mari celule a P.C.R. — scriau ei în scrisoarea adresată partidului, — vă trimitem vouă, conducătorilor luptei de dezrobire a proletariatului și popoarelor din Romînia... căldurosul nostru salut revoluționar..."

Scrisoarea se încheie cu cuvintele înflăcărate: „Vă asigurăm ...că vom ști să ne facem întreaga datorie față de P.C.R. și clasa muncitoare din Romînia, în lupta pentru zdrobirea dictaturii, pentru pace, pîine, pămînt și libertate".

Deținuții din Doftana n-au încetat niciodată să creadă în farul călăuzitor al partidului, în forța și tăria sa.

Astfel se căleau la Doftana cadre de nădejde ale partidului, neînfricați luptători pentru fericirea poporului.

Izvorul tăriei comuniștilor

In lupta grea pe care o aveau de dus, deținuții politici din Doftana n-au fost singuri.

Ei luptau cu conștiința că în spatele lor sînt forțe uriașe, întregul popor muncitor din țara noastră, oamenii muncii din toate țările, care adeseori au protestat sub diferite forme împotriva sălbatecului regim de la Doftana. Legătura prin nenumărate fire cu masele muncitoare din afara închisorii dădea comuniștilor forță, încredere, curaj.

In afara închisorii se știa întotdeauna ce se petrecea la Doftana. Partidul organiza campanii de protest, demonstrații la poarta Doftanei.

De multe ori muncitorii din Ploești și Cîmpina demonstrau în fața închisorii, cerînd îmbunătățirea regimului, încetarea bătăilor, liberarea deținuților comuniști.

„Zidurile-s groase, crenelate
Iar al luptei ecou
In oraș, uzine și la sate
Se-aude mereu..."

Din inițiativa partidului au fost înființate, pentru apărarea celor închiși, diferite organizații.

Prin unele din aceste organizații se strîngeau pentru deținuți, bani, alimente, haine călduroase, pe care muncitorii le dădeau cu dragoste tovarășilor închiși.

O activitate intensă a dus mai ales „Ajutorul roșu".

Prin ziarul „Apărătorul proletar", prin manifeste și broșuri, organizația „Ajutorul roșu" demasca ororile săvîrșite la Doftana și chema proletariatul să se solidarizeze cu lupta care se ducea în închisori, dar mai ales la Doftana, pentru regim politic.

In fiecare an se organizau numeroase acțiuni de ajutorare a celor închiși. Aveau loc largi mișcări de protest, se țineau mitinguri cerîndu-se amnistia.

Deținuții comuniști și antifasciști simțeau puternic sprijinul moral al muncitorilor care știau că lupta celor închiși este lupta pentru cauza clasei muncitoare, este o luptă dreaptă pe care o susțineau cu toată tăria.

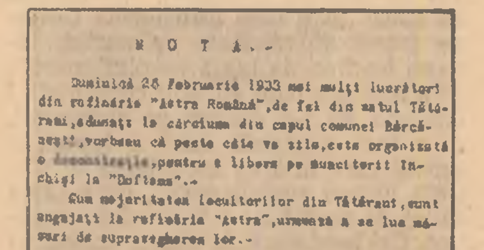
Iată scrisoarea celulei „Ajutorul roșu" de la uzinele „Lemaître", adresată celor închiși la Doftana:

„Tovarăși! Lupta voastră este lupta noastră a tuturor muncitorilor exploatați. Zidurile închisorii ne despart, însă moralicește noi sîntem toți împreună, și atît voi acolo, cît și noi vom duce lupta pînă la izbînda definitivă, pînă cînd ne vom întîlni afară eliberați și dezrobiți, luptînd mai departe pentru construirea comunismului".

Cît de pline de căldură și dătătoare de speranță erau aceste cuvinte!

Mișcarea pentru apărarea comuniștilor întemnițați la Doftana a găsit un puternic ecou peste hotare.

Solidaritatea internațională a oamenilor muncii s-a manifestat cu deosebită tărie. Comitetul mondial de luptă împotriva fascismului și războiului edita proteste, organiza acțiuni împotriva terorii bestiale din închisori. In numele acestui comitet Henri Barbusse, care a vizitat Romînia, scria în 1934:

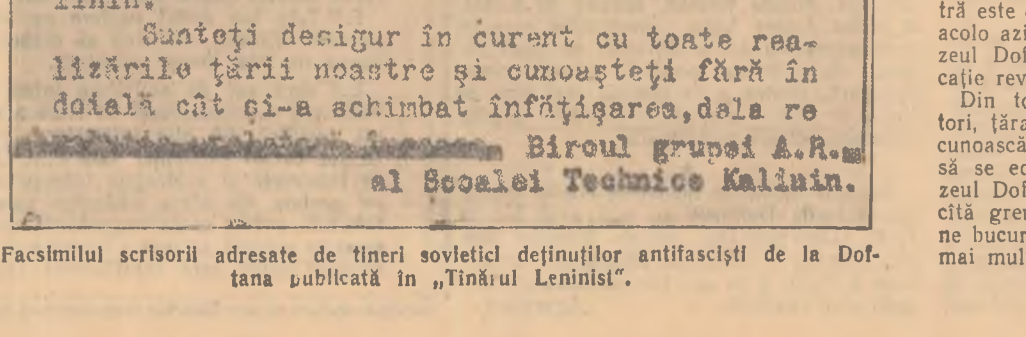
N O T A.-
Duminică 26 Februarie 1933 mai mulți lucrători din rafinăria "Astra Română", de fel din satul Tătărani, adunați la cârciuma din capul comunei Bărcănești, vorbeau că peste câte va zile, este organizată o demonstrație, pentru a libera pe muncitorii închiși la "Doftana".-
Cum majoritatea locuitorilor din Tătărani, sunt angajați la rafinăria "Astra", urmează a se lua măsuri de supravegherea lor.-
ȘEFUL BIUR. SIGURANȚEI,

Facsimilul unei note a siguranței prin care se cere a se lua măsuri de supraveghere a muncitorilor de la rafinăria „Astra Romînă" care vor să organizeze o demonstrație de solidarizare cu deținuții antifasciști de la Doftana.

„Comitetul Mondial își ia angajamentul de a mobiliza opinia publică din toate țările, în vederea dezlănțuirii unei mari campanii de solidaritate cu deținuții antifasciști din Romînia, pentru regim politic special în închisori, pentru eliberarea lor complectă".

Un imens sprijin moral îl primeau deținuții comuniști din partea oamenilor sovietici. Poporul sovietic, tineretul sovietic, ajutau cu drag luptătorii pentru fericirea țării noastre care voiau să înfăptuiască și la noi ceea ce acolo se înfăptuise.

„Iubiți prizonieri politici! Primiți salutul cald al studenților proletari ai școlii tehnice de agricultură „Kalinin", începea mesajul trimis tovarășilor din Doftana de către un grup de tineri sovietici în 1933, publicat în revista „Tînărul leninist".

IULIE 1933
TÂNĂRUL LENINIST
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST DIN ROMANIA
SCRISOARE CĂTRE TOVARĂȘII DIN INCHISOAREA "DOFTANA"
Iubiți prizonieri politici,
Primiți salutul cald al studenților proletari ai școalei technice de agricultură Kalinin.
Sunteți desigur în curent cu toate realizările țării noastre și cunoașteți fără îndoială cât și-a schimbat înfățișarea, dela re...
Biroul grupei A.R. al Școalei Technice Kalinin.

Facsimilul scrisorii adresate de tineri sovietici deținuților antifasciști de la Doftana publicată în „Tînărul Leninist".

Nici un hotar, nici un zid nu putea despărți pe comuniștii de la Doftana de masele de muncitori din țară și din străinătate. Simțind permanent dragostea, încrederea și ajutorul acestor mase, comuniștii au rezistat eroic.

Muzeul Doftanei

Azi pămîntul eliberat al țării noastre respiră răsuflarea muncii libere, pașnice, creatoare. A fost nimicit crudul regim de teroare. Idealurile pentru care comuniștii au luptat și au suferit, se înfăptuiesc. Se construiește socialismul. S-au înfăptuit aievea și cuvintele cu care se încheia „Legenda „Doftanei":

„Și nu e departe acea zi cînd cădea-va
Cu lanțuri și jugul cel greu,
Pe locul Doftanei, atunci se-nălța-va
Ca martor, un roș mauzoleu".

Cuvintele cîntecului s-au împlinit. Mai limpede decît toți au văzut peste ani, comuniștii.

Azi, acolo unde fiecare obiect, fiecare piatră este o mărturie vie a trecutului de luptă, acolo azi, într-adevăr, este un muzeu: „Muzeul Doftana", o minunată școală de educație revoluționară pentru noi toți.

Din toate colțurile țării vin aci muncitori, țărani, intelectuali, studenți și elevi să cunoască suferințele și jertfele comuniștilor, să se educe, să se oțelească. Aici, la Muzeul Doftana, noi înțelegem și mai bine cu cîtă greutate s-a cucerit libertatea de care ne bucurăm azi și învățăm să o prețuim și mai mult.

STELA CERNEA

Urmare a unei strînse colaborări

Acțiunea patriotică de colectare a fierului vechi inițiată de Comitetul Central U.T.M. a cuprins aproape 40.000 de pionieri, școlari și tineri din Capitală.

Pionierii și școlarii constituiți în grupe și detașamente, tinerii muncitori pe echipe și brigăzi au cercetat în timpul liber maidanele, locurile virane, curățindu-le de fier vechi. Însemnate cantități de fier vechi s-au colectat cu prilejul zilelor-record organizate de comitetele raionale U.T.M. Întrecerea lansată de comitetul raional U.T.M. Lenin — pentru cea mai mare cantitate de fier colectată — a fost primită cu mult entuziasm de pionierii, școlarii și tinerii din celelalte raioane ale Capitalei. Aceasta a făcut să izvorască din sînul activiștilor și tinerilor nenumărate inițiative în urma cărora a sporit simțitor cantitatea de fier vechi colectată.

Problema colectării fierului vechi a stat în centrul atenției fiecărui comitet raional U.T.M., ca o problemă deosebit de importantă pentru economia țării noastre. Angajamentul pionierilor, școlarilor și tinerilor din Capitală, ca în cea de a treia etapă să colecteze în cinstea celui de al doilea Congres al partidului cantitatea de un milion de kilograme fier vechi a fost depășit cu aproape 300.000 kg. Unele comitete raionale U.T.M. cum ar fi Grivița Roșie și N. Bălcescu, care în primele două decade s-au situat pe ultimele locuri, s-au străduit acum să-și sporească preocuparea față de această acțiune și au devenit fruntașe pe Capitală, colectînd cele mai mari cantități de fier vechi.

E greu să amintim aici numele tuturor pionierilor, școlarilor și tinerilor din Capitală evidențiați și premiați pentru succesele lor deosebite, obținute în această acțiune patriotică. E necesar totuși să pomenim în legătură cu aceasta numai cîteva amănunte. Pionierul Gițian Tudor de la Liceul de băieți nr. 12 este fruntaș la învățătură. Dar tot fruntaș a ieșit și în acțiunea de colectare a fierului vechi. El a colectat singur cantitatea de 500 kg. metal. De aceea a fost premiat pentru meritele sale deosebite atît la învățătură cît și pe tărîm obștesc cu un ceas de mînă „Pobeda" și o muzicuță de gură.

Inginerul utemist Nicolae Chirulescu, de la uzinele „Tudor Vladimirescu" pentru activitatea lui intensă în producție se bucură de multă stimă, atît din partea muncitorilor tineri cît și din partea vîrstnicilor. În mai multe după amiezi el a mobilizat tinerii la muncă voluntară, colectînd împreună cantitatea de 9000 kg. metal.

Un ajutor prețios am primit în această acțiune din partea întreprinderii de colectare și expediere a metalului, cu care ținem o legătură permanentă. Pentru a avea o evidență cît mai clară a cantității de fier vechi colectat, în afară de cea a chitanțelor de predare care se păstrează la comitetele raionale U.T.M., am stabilit cu conducerea întreprinderii ca, de două ori pe lună (la 1 și 15), să primim din partea I.C.M.-ului o notă în care să se precizeze cît a predat fiecare raion în termen de 15 zile. Acest angajament e respectat în totul de I.C.M. La început întîmpinam unele greutăți în privința predării metalului, în sensul că depozitele erau închise și se irosea timpul fără rost pînă la deschiderea lor. În ultima vreme însă această problemă a fost bine rezolvată. De comun acord cu conducerea I.C.M.-ului am fixat un program zilnic în care se poate preda metalul vechi. Tot la depozite ne împiedica faptul că mai niciodată nu găseam întregul personal necesar predării metalului, lucru ce îngreuna mult această operație. În prezent, conducerea I.C.M.-ului a rezolvat cu succes și această problemă. De asemenea, I.C.M-ul ne-a ajutat operativ cu mașini pentru transportatul la timp al metalelor în depozite.

În prezent, pionierii, școlarii și tinerii muncitori din orașul București pregătesc un nou angajament, în cinstea Congresului partidului. Numeroase angajamente ale organizațiilor de pionieri și de tineret au sosit deja la Comitetul orășenesc U.T.M. București.

Sîntem convinși că colaborarea care există între organizațiile noastre de tineret și organele I.C.M.-ului ne va ajuta să îndeplinim cu succes sarcina importantă de a colecta și expedia metalul vechi atît de necesar industriei noastre siderurgice.

GHEORGHE DUMITRESCU
activist al Comitetului orășenesc U.T.M. București

Prin cîteva biblioteci

La biblioteca raională Murgeni...

Pînă mai ieri, Murgeni era o comună nu prea dezvoltată. De cînd însă a devenit reședință de raion, comuna Murgeni parcă s-a schimbat. Multe instituții noi se află acum aici. În centru se află biblioteca raională care se deosebește de celelalte case.

Să intrăm înăuntru!

Aici te întîmpină tovarășul Hîncu Gheorghe, bibliotecarul șef. Și e deajuns să-i pui o întrebare, două și el ți-a și aflat gîndurile. Bucuros îți povestește:

— Și uite așa, tovarășe, am reușit să aranjez cele 10.500 de cărți în așa fel încît să fie ușor de găsit. E drept că încăperea e cam mică totuși...

Zilnic vin la bibliotecă în medie 65 de cititori pentru a împrumuta cărți. Printre cei mai frecvenți putem cita pe tovarășii: Constantinescu Mitache, activist al comitetului raional U.T.M., care din luna mai pînă acum a citit peste 20 de cărți printre care „Mizerabilii" de Victor Hugo, „Manualul pentru practica agricolă". Roșie Virgil, pionier cl. III la Școala elementară Murgeni, a citit de la începutul anului 67 cărți, Vîlcu Valentina — planificatoare, Enache Th., zidar și alții.

Pentru cititorii care s-au înscris la concursul „Iubiți cartea" și care sînt în număr de 48, biblioteca a fost aprovizionată cu cărțile din lista concursului. Tot în scopul atragerii unui număr cît mai mare de cititori biblioteca a organizat o serie de recenzii. Astfel în ultimul timp s-a ținut de către tovarășul Gh. Hîncu recenzia romanului „Un om între oameni" de Camil Petrescu.

Pe zi ce trece activitatea bibliotecii raionale Murgeni e mai rodnică.

Corespondent
MIHAIL POPA

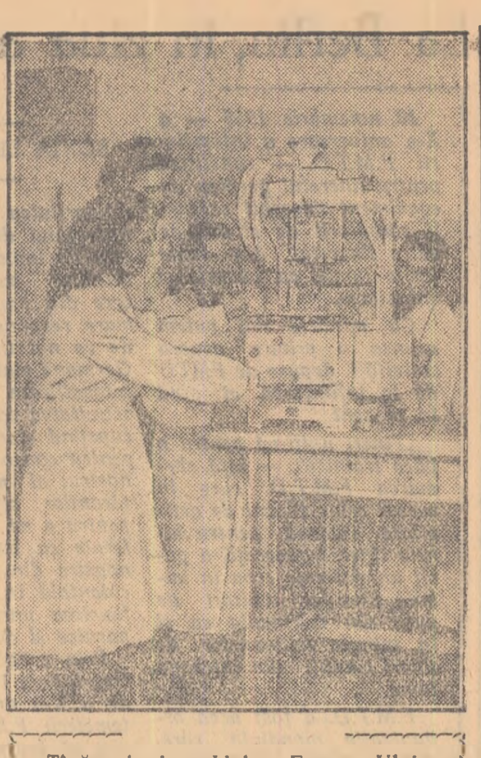
...Și la o bibliotecă sătească

Biblioteca sătească din comuna Nădlac, raionul Arad, are o rodnică activitate. Pe lîngă cei 60 de noi cititori înregistrați în ultima perioadă, mai sînt înscriși pînă acum 30 de participanți la concursul „Iubiți cartea". Printre aceștia îi vom găsi pe Ioan Steranko, Pavel Bujitar, Tina Popon și alții.

Numai într-o singură lună de la bibliotecă au împrumutat cărți 339 cititori — țărani muncitori și elevi. Se observă mai ales o cerere de broșuri agrotehnice, printre care „Să cultivăm cît mai multă sfeclă de zahăr", „Aplicați metodele cele mai bune în agricultură" etc.

Bibliotecara, utemista Lehoczky Suzana, se preocupă îndeaproape de mărirea numărului cititorilor, de a înscrie tot mai mulți cititori la concursul „Iubiți cartea". De asemenea, ea popularizează cărțile necesare din lista concursului. Bibliotecara dorește ca insigna de „Prieten al cărții" să fie obținută de cît mai mulți iubitori ai cărții din comuna Nădlac.

Corespondent
PAVEL FRANYO

Tînăra inginer biolog Faraon Ulpiana de la fabrica de penicilină din Moldova, instruiește viitoare cadre la mașinile semiautomate de dozare și încărcarea sticluțelor de penicilină.

Expoziția „Avîntul construcției pașnice în U. R. S. S."

De cîteva zile s-a deschis în Capitală, în sala din b-dul Magheru, expoziția „Avîntul construcției pașnice în U.R.S.S." organizată de A.R.L.U.S. cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Prin numeroase panouri și grafice expoziția înfățișează în mod sugestiv uriașa dezvoltare a diferitelor ramuri ale economiei naționale a U.R.S.S., avîntul nemaiîntîlnit al științei și culturii în marea țară a socialismului biruitor.

O sală este consacrată politicii consecvente de pace a Uniunii Sovietice, înfățișînd aspecte ale participării Uniunii Sovietice la diferitele mari reuniuni internaționale, fotografii oglindind vizitele făcute de numeroasele delegații parlamentare și de grupurile de turiști străini în U.R.S.S., precum și schimburile de delegații culturale cu diferite țări din întreaga lume.

Expoziția „Avîntul construcției pașnice în U.R.S.S." este vizitată cu un deosebit interes. Zilnic, mii de cetățeni, muncitori din întreprinderile Capitalei și din provincie, funcționari, oameni de știință și cultură, țărani, militari, grupuri de studenți și elevi, oaspeți străini, vizitează cu atenție sălile expoziției.

În curs de numai 3 zile, de cînd este deschisă, expoziția a fost vizitată de peste 32.000 de persoane (Agerpres)

Ni se semnalează că...

...Tovarășul Costache Nedelcu, directorul Școlii de 7 ani din comuna Cocora, raionul Urziceni, este „supraaglomerat" cu sarcini. De multe ori nici nu știe ce să facă mai întîi: să meargă la școală pentru a ține orele de desen și muzică și să îndrume munca corpului didactic, sau să se ocupe de multiplele probleme pe care le are de rezolvat prin comună.

Dar, descurcăreț cum este din fire, tovarășul director le „rezolvă" pe toate și chiar în ordinea „importanței" lor. Merge mai întîi la cetățeanul cu vinul cel mai bun din comună, gustă cîteva păhărele și apoi, în drum spre școală, dacă cineva îl reține, se oprește foarte bucuros. Mai ales atunci cînd i se spune vreo snoavă, două.

Cu astfel de preocupări își petrece tovarășul director Costache Nedelcu vremea, în timp ce elevii Școlii de 7 ani îl așteaptă să le predea orele de desen și muzică.

Corespondent
GHIȚĂ VASILE

Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe

Declarația făcută de V. M. Molotov în ședința din 8 noiembrie

Domnule președinte, domnilor,

În ședința precedentă, la 4 noiembrie, domnul Dulles a prezentat, în numele delegației Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii și Franței, propuneri în problema germană referitoare la ținerea unor alegeri pe întreaga Germanie. Delegația sovietică a examinat și a studiat cu atenție aceste propuneri. Astăzi am ascultat de asemenea declarațiile d-lor Pinay și MacMillan în sprijinul propunerilor celor trei puteri.

Despre propunerile puterilor occidentale

În propunerea d-lui Dulles se spune că ea este „conformă planului prezentat de cele trei puteri occidentale la 28 octombrie". Aceasta o confirmă și întreg conținutul acestei propuneri. Prin urmare, propunerea celor trei delegații prezentată la 4 noiembrie nu reprezintă nimic nou în comparație cu propunerea din 28 octombrie. Propunerile celor trei puteri din 28 octombrie arată că scopul lor este de a înfăptui remilitarizarea nu numai a Germaniei occidentale, ci și a Germaniei răsăritene și de a atrage nu numai Germania occidentală, ci întreaga Germanie în blocul Atlanticului de nord îndreptat împotriva Uniunii Sovietice, și nu numai împotriva U.R.S.S. Nu este nevoie să demonstrez că Uniunea Sovietică nu poate fi de acord cu un astfel de obiectiv și în nici un caz nu poate contribui la realizarea lui.

În propunerea d-lui Dulles se spune că ea este elaborată de comun acord cu guvernul Republicii Federale Germane. Dar ea nu ține seama de punctul de vedere al guvernului Republicii Democrate Germane

Or, pentru a pregăti o propunere cu adevărat acceptabilă în problema unificării Germaniei este necesar să se țină seama de punctul de vedere nu numai al Republicii Federale Germane, ci și de cel al Republicii Democrate Germane. Cele trei delegații nici nu au încercat măcar să ia în considerare declarația guvernului Republicii Democrate Germane publicată recent. Aceasta a avut drept urmare faptul că propunerile prezentate de ele sînt rupte de realitate.

Cele patru puteri poartă desigur o anumită răspundere pentru reglementarea problemei germane și sînt datoare să contribuie la înfăptuirea reconstruirii vieții Germaniei pe o bază democratică și pașnică. În legătură cu aceasta s-a prevăzut întotdeauna că cele patru puteri se vor sprijini pe propriile eforturi ale poporului german îndreptate spre atingerea acestui țel.

Așa stăteau lucrurile acum 10 ani cînd Germania abia acceptase capitularea necondiționată și pe pămîntul german nu existau încă nici un fel de autorități germane care să-și fi putut asuma răspunderea pentru destinele Germaniei. De atunci a trecut mult timp și situația în Germania s-a schimbat substanțial. Pe teritoriul Germaniei nu există un stat unit, ci două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. Acest fapt este recunoscut și în anumite documente internaționale.

V. M. Molotov a vorbit în continuare despre înființarea R.F. Germane și a R.D. Germane precum și despre particularitățile creșterii și dezvoltării acestor două state. El a subliniat apoi că formarea R.D. Germane a constituit un punct de cotitură în istoria Germaniei, precum și în istoria Europei în ansamblu.

Existența R. D. G. nu poate fi ignorată

Vorbind despre faptul că Uniunea Sovietică nu poate fi de acord că pînă la unificarea Germaniei asigurarea securității europene ar fi cu neputință, V. M. Molotov a subliniat în continuare că participarea atît a R.D. Germane cît și a R.F. Germane la un sistem de securitate europeană ar constitui o mare contribuție la cauza asigurării unor condiții pașnice de dezvoltare a popoarelor Europei.

Republica Democrată Germană, ca și Republica Federală Germană a stabilit relații diplomatice și comerciale cu o serie de state. Ea se bucură de dreptul unui stat suveran și este liberă să ia hotărîri după aprecierea sa în problemele politicii sale interne și externe. Existența Republicii Democrate Germane întărite, cu populația sa de 18 milioane de oameni, nu poate fi ignorată sau subapreciată. Indiferent dacă acest lucru este sau nu pe placul anumitor oameni, Republica Democrată Germană se ține ferm pe propriile ei picioare și se dezvoltă cu succes.

Între Republica Democrată Germană și U.R.S.S. a fost încheiat recent un tratat bazat pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectării reciproce a suveranității și neamestecului în treburile interne. Participanții la tratat și-au propus să contribuie la menținerea și întărirea păcii și securității în Europa, precum și la restabilirea unității Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace. Uniunea Sovietică își dezvoltă relațiile cu R.D. Germană pe baza acestui tratat și noi nu putem încălca obligațiile decurgînd din acest tratat. Noi nu le vom încălca.

Aceasta este situația reală care s-a creat în Germania în cei 10 ani care au trecut de la terminarea războiului din Europa. Această stare de lucruri nu poate fi ignorată atunci cînd se examinează problemele privitoare la Germania.

Toate acestea arată că poziția celor trei puteri în problema germană nu are un caracter constructiv, că ea nu este practică, întrucît nu ține seama de situația reală a lucrurilor.

Se propune aici adoptarea planului alegerilor pe întreaga Germanie ca mijloc de unificare a Germaniei. Pe de-o parte, după cum s-a arătat mai sus, acest plan ignorează condițiile reale existente în Germania, întrucît problema efectuării acestor alegeri nu este încă coaptă. Pe de altă parte, chiar dacă am accepta un asemenea plan nefiresc, nu am putea să-l traducem în viață fără consimțămîntul germanilor înșiși care trăiesc în Republica Democrată Germană și în Republica Federală Germană. În sfîrșit, o astfel de contopire mecanică a celor două părți ale Germaniei pe calea așa-numitelor „alegeri libere", care în plus să fie efectuate, potrivit prevederilor „planului Eden", în prezența trupelor străine, ar putea duce la încălcarea intereselor vitale ale oamenilor muncii din Republica Democrată Germană, lucru cu care nu putem fi de acord. Firește că nu putem fi de acord ca oamenilor muncii din R.D. Germană să li se ia fabricile și uzinele, pămîntul și bogățiile subsolului său. Din aceasta se poate vedea că încercarea de a înfăptui așa-numitul „plan Eden" ar atrage după sine grave complicații interne în Germania, lucru pe care, firește, nimeni dintre noi nu l-ar admite.

De aici rezultă că numai luîndu-se serios în considerare faptul că pe teritoriul Germaniei există două state germane diferite și că reunificarea Germaniei nu poate fi înfăptuită decît cu consimțămîntul reciproc al acestor state, se poate contribui la găsirea unei soluții juste pentru problema germană.

Importanța unui consiliu pe întreaga Germanie

În continuare V. M. Molotov a vorbit despre faptul că în relațiile dintre cele două părți ale Germaniei nu există acea încredere reciprocă necesară restabilirii unității Germaniei și că în asemenea condiții sarcina celor patru puteri este să contribue prin toate mijloacele la stabilirea unei asemenea încrederi.

Căile spre restabilirea unității Germaniei pe baze pașnice și democrate — a spus V. M. Molotov — pot și trebuie să fie găsite, deși în actualele condiții aceste căi nu pot fi considerate scurte și ușoare. Va fi nevoie de timp, răbdare și stăpînire de sine.

După părerea noastră, o asemenea cale este crearea unui consiliu pe întreaga Germanie, care inițial ar putea coordona acțiunile corespunzătoare ale R.D. Germane și R.F. Germane în domeniul vieții politice, economice și culturale în măsura în care afectează interesele întregii Germanii, precum și acțiuni în ce privește întărirea păcii și securității în Europa.

Toate acestea ne fac să tragem concluzia că examinarea problemei germane va fi continuată cu folos pentru cauză atunci cînd germanii înșiși vor găsi un limbaj comun și vor lua în mîinile lor pregătirea rezolvării acestei probleme.

Discuțiile la conferință au dovedit odată mai mult că nu există o altă cale pentru rezolvarea problemei germane.

Reprezentanții puterilor occidentale nu și-au exprimat încă atitudinea față de propunerea de a se constitui un consiliu pe întreaga Germanie. Dar nu se poate să nu se țină seama de faptul că propunerea susmenționată ia în considerare condițiile reale existente în Germania și duce în mod efectiv la o apropiere și la crearea premizelor pentru unificarea Germaniei, fără a încălca interesele nici unuia din statele germane existente în prezent, fără a leza orînduirea socială existentă în prezent în Republica Democrată Germană sau în Republica Federală Germană.

În felul acesta se dă totodată un răspuns d-lui Pinay în legătură cu observațiile pe care le-a făcut privind condițiile interne ale reunificării Germaniei.

Unde țintesc propunerile celor trei

În ceea ce privește propunerile care au fost prezentate aici în numele celor trei puteri occidentale, ele duc de fapt la reînvierea Germaniei imperialiste, adică la extinderea acordurilor de la Paris asupra întregii Germanii, la restabilirea în întreaga Germanie a dominației marilor monopoluri, a junkerilor și militariștilor, la lichidarea transformărilor democratice și sociale și a libertăților care au fost cucerite de oamenii muncii din Republica Democrată Germană. Restabilirea unei astfel de Germanii militariste este deosebit de primejdioasă pentru vecinii ei, pentru țări ca Franța și Polonia, precum și pentru toate statele iubitoare de pace din Europa.

Dl. Dulles a declarat aici că Statele Unite nu recunosc Republica Democrată Germană. Dar acest lucru nu schimbă starea reală de lucruri Problema recunoașterii este o problemă de timp, iar Republica Democrată Germană, fiind un stat al muncitorilor și țăranilor germani are un mare viitor, deoarece ea merge pe calea largă a dezvoltării întregii omeniri și are prieteni puternici și credincioși.

S-a susținut aici, în special de către dl. MacMillan, că Uniunea Sovietică și-a schimbat poziția în problema germană comparativ cu conferința de la Berlin din ianuarie 1954, cînd guvernul sovietic a considerat posibil să accepte alegeri generale în Germania. Da, pe atunci am considerat posibil, în anumite condiții, să acceptăm alegeri pe întreaga Germanie, dar propunerile noastre nu au fost luate în considerație. De atunci au trecut aproape doi ani și situația s-a schimbat în mod serios — au intrat în vigoare acordurile de la Paris, Germania occidentală s-a contrapus Germaniei răsăritene și a înfăptuit numeroase măsuri declarate și nedeclarate de remilitarizare, a intrat în blocuri militare, inclusiv în N.A.T.O. și a trecut sub comandamentul militar general al grupării statelor occidentale. Se poate să nu se remarce evenimentele care s-au produs în acești doi ani? Se poate oare vorbi în aceste condiții de alegeri pe întreaga Germanie?

Ar trebui să se reamintească că atunci cînd se discuta problema acordurilor de la Paris s-au făcut declarații că după ratificarea acestor acorduri se va putea vorbi cu Uniunea Sovietică în problema germană „de pe poziții de forță".

În prezent, cînd se desfășoară din plin aplicarea acordurilor de la Paris, a devenit evident că astfel de încercări nu pot avea vreun succes nici în problema germană, nici în oricare altă problemă. Nu putem să nu reamintim și un alt fapt. Am arătat în repetate rînduri că acordurile de la Paris vor submina posibilitatea unificării Germaniei și vor pune în această cale obstacole de nebiruit. Nu s-a ținut însă seama de aceasta.

În condițiile create, sarcina reunificării Germaniei nu se mai poate soluționa așa cum s-ar fi putut înainte de acordurile de la Paris și în plus, fără să se țină seama de schimbările care s-au produs în dezvoltarea socială și de stat a Germaniei răsăritene și occidentale.

În prezent, sarcina reunificării Germaniei poate fi rezolvată numai treptat, pas cu pas, printr-o apropiere și colaborare între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

Toate acestea dovedesc totodată că principala problemă în propunerile celor trei puteri este nu problema unificării Germaniei, și nici problema alegerilor pe întreaga Germanie. În propunerile celor trei puteri, atît prima problemă, cît și cea de a doua sînt subordonate scopului principal, indicat în documentul celor trei puteri din 28 octombrie, în care se spune că tratatul „va intra în vigoare atunci cînd Germania unificată va lua hotărîrea de a intra în organizația tratatului Atlanticului de nord și în Uniunea Europei occidentale". Astfel, acest plan este un mijloc cu ajutorul căruia se urmărește remilitarizarea și includerea în grupările militare occidentale nu numai a Germaniei occidentale, ci și a întregii Germanii.

Toate acestea ne conving că propunerile celor trei puteri occidentale în problema germană nu au nimic comun cu asigurarea securității europene.

Pentru popoarele Europei o astfel de Germanie este o primejdie, indiferent dacă ea va fi o participantă la grupările militare ale puterilor occidentale sau va deveni ea însăși o organizatoare de grupări militare în Europa. Dacă nu se va închide calea spre transformarea Germaniei într-un stat militarist, primejdia unui nou război va crește nemăsurat de mult.

Realismul propunerilor sovietice

Șefii guvernelor celor patru puteri ne-au însărcinat să examinăm problema securității europene și problema germană. Pornind de la scopul principal — crearea securității europene, șefii guvernelor noastre ne-au însărcinat să examinăm diferite propuneri îndreptate spre realizarea acestui scop, printre care în primul rînd un pact de securitate pentru Europa sau pentru o parte a Europei. Totodată, în directivele date conferinței noastre șefii guvernelor au determinat unele principii importante ale pactului de securitate pentru Europa sau pentru o parte a Europei. Printre aceste principii, în directive se indică următoarele:

Principiul adoptării de către statele participante a obligației de a nu recurge la forță și de a refuza să acorde ajutor agresorului;

limitarea, controlul și inspecția în ceea ce privește forțele armate și armamentele;

crearea între Răsărit și Apus a unei zone în care plasarea de forțe armate să se facă pe bază de acord.

Unele din aceste principii, după cum am mai menționat aici, sînt cuprinse atît în propunerile delegației sovietice în problema securității europene, cît și în propunerile delegaților celor trei puteri. Acest lucru ar putea fi consemnat. Nu putem să nu spunem că în asemenea probleme fundamentale ca asigurarea securității europene pe baza lichidării grupărilor militare și ca problema participării Germaniei la un sistem general de securitate europeană n-am realizat încă un acord.

Pornind de la această poziție a guvernului sovietic și în conformitate cu directivele șefilor guvernelor celor patru puteri, delegația sovietică a prezentat propuneri în problema securității europene și Germaniei.

Aceste propuneri ale noastre țin seama de interesele statelor europene și de interesele naționale ale poporului german, ele se bazează pe luarea în considerație a situației reale. Ele nu promit o soluție ușoară în problemele internaționale complexe, și în special în problema germană, dar, din păcate, nu există asemenea soluții în condițiile actuale.

Propunerea noastră de a se crea un consiliu pe întreaga Germanie deschide posibilități pentru adevărata apropiere a celor două state germane. Sîntem convinși că un astfel de organism pe întreaga Germanie, primul după cel de al doilea război mondial, va avea un rol istoric în crearea premizelor externe și interne ale unificării Germaniei.

(Subtitlurile aparțin redacției)

Tractorist fără diplomă

Nu pare să aibă mai mult de 35 de ani, deși cîteva fire albe îi răsar ca niște țepi de colilie din freza bogată pe care șapca unsuroasă nu reușește s-o acopere niciodată întru totul. Și pare să fie un om atît de liniștit și cumsecade, încît părerea de rău ți-ar mușca cumplit sufletul dacă vreodată l-ai necăji fără pricină. Are niște ochi blînzi, mari și un zîmbet sfios și cuminte, de parcă mereu se teme ca nu cumva să-i supere cu ceva pe ceilalți băieți din brigadă. Aceștia, tineri cu toții, veseli întotdeauna, îi mai sar uneori în circă și-l înghiontesc ca pe un bunic binevoitor.

— Ce tot mormăi ca un urs, unchiașule? Te-ai certat cu baba?

El zîmbește puțin, apoi își scutură trupul puternic și se descotorosește de cel care nu-l lasă în pace. Liniștit, călcînd rar, greoi se duce lîngă tractor și se așează gînditor pe o șenilă. După o vreme scoate cîteva chei din lădița de scule și începe să-și ciocănească motorul pînă tîrziu.

Iani-baci, pe numele cel adevărat Cristea Ion, tractorist în brigada a 7-a de la S.M.T. Remetea Mare, nu este un om cunoscut nici măcar „pe scară raională", după cum m-a informat tovarășul director al stațiunii, care mi l-a recomandat. Despre el nu s-a scris nici măcar la gazeta de perete vreun articol și nu e amintit în rapoartele comitetului U.T.M (deși lucrează într-o brigadă de tineret), dat fiind faptul că a trecut demult de vîrsta care-i dă dreptul să poarte în buzunar carnetul roșu de utemist. Deci, laude prea multe n-a cunoscut el în cariera lui de tractorist. De fapt, pentru lucrul acesta, Iani-baci nu-i de loc necăjit. El își face întotdeauna conștiincios planul, depășindu-l chiar cu cîțiva hantri la fiecare decadă. Unii se mai ciorovăiesc cu pontatorul atunci cînd face clasamentul pe brigadă.

— Măi Stancov, se răstește Ene, cel mai mic din brigadă, mi se pare că tu mi-ai înghițit un hantru de pomană.

— Hai să măsurăm din nou dacă nu-ți convine.

Iani-baci tace întotdeauna în asemenea situații. Numai pe urmă, cînd se liniștesc toți, îl trage pe pontator ușor de mînecă.

— Eu cît am făcut? întreabă el în șoaptă, fiindu-i parcă teamă să n-audă și ceilalți.

— 60.

— Bun — mormăie el și se îndepărtează fără să mai spună nimic. După cîte își dă seama nu-i nici în frunte, nici în coadă. E pe la mijloc. Nu-i rău nici așa. Liuba, șeful brigăzii, le face cu ochiul celorlalți și-l apucă după umeri.

— Iani-baci, mi-a spus cineva că te-ai lăudat prin sat că vrei să-l pui la punct pe Sandu în decada asta. Cică vrei să-l lași cu vreo 15 hantri în urmă. E minciună sau...?

— Minciună — mormăie el și pleacă. Se așează iarăși pe șenila tractorului și tace. Uneori se teme că băieții își cam rîd de el — și atunci se simte stingher printre ei. Se închide în sine și se posomorăște. Din amărala aceasta nu-l scoate decît glasul mîngîietor al armonicii pe care Ene o „chinuie" fără milă ceasuri întregi, pînă ce luna apune în spatele plopilor din luncă. Abia atunci vine iarăși printre ei și începe să îngîne o melodie pe care numai el o înțelege, rezemîndu-și obrajii bucălați în căușul palmelor sale puternice.

★

Iani-baci a ajuns tractorist abia în toamna aceasta. Pînă acum a fost doar simplu ajutor, cînd la unul, cînd la altul. În brigadă a intrat din primăvară. Cu aceasta însă e o poveste pentru care cer cititorilor care vor s-o afle puțină îngăduință și răbdare.

...Pămînturile, măturate de vînturi lungi, șuierătoare, adulmecau nesățioase ploile de toamnă ce se prevesteau. În lunca satului, lîngă cele trei fîntîni în apele cărora își răsfirau umbrele un șir de plopi cu vîrfurile gata să sfîrtece norii, ciobanii satului începuseră să răvășească oile. Mai încolo, la marginea izlazului, erau așezați tractoriștii cu vagonul dormitor. Iani-baci ședea rezemat de ghizdelul fîntînii și privea spre ei, ținînd o vițică de funie. Tractoriștii își pregăteau tractoarele să se întoarcă în stațiune. Iani-baci stătu lîngă fîntînă pînă cînd K.D.-urile defilară prin fața lui, speriindu-i vițeaua cu bubuiturile lor asurzitoare. Unul dintre ei îl salută ridicînd o mînă și-i spuse ceva rîzînd, dar el nu înțelese și plecă în urma lor, puțin întristat. Seara, acasă, în timp ce ședea cu nevasta la taifas, spuse ca pentru sine:

— Eu am de gînd să mă duc mîine pe la S.M.T.

— Ce să cauți?

— Am o treabă. Vreau să vorbesc cu un băiat de-acolo.

Apoi se vîrî sub plapumă și se făcu adormit. Iani se gîndi pînă tîrziu. Să meargă sau să nu meargă? Ar fi vrut să stea de vorbă cu un tractorist, unul Sandu Constantin, pe care-l cunoștea și care-i era și ceva neam mai de departe. Iani-baci hrănea de mult în el un vis pe care nu-l cunoștea încă nimeni. Ar fi vrut să se facă tractorist. Asta și-a dorit-o din copilărie, dar dacă atunci nu s-a putut, să încerce măcar acuma. Nu știa ce să facă anume pentru asta, cu cine să vorbească. Într-o zi auzise niște băieți de vreo 15-16 ani vorbind de-o școală de tractoriști. A tras și el pe unul mai de-o parte și l-a iscodit:

— Cum e școala aia de care vorbeați voi?

— E o școală de tractoriști.

— Și cine merge acolo?

— Știu eu? Băieți care au terminat elementara.

Iani plecă mai departe. El n-avea cum să meargă la școala asta, om bătrîn de-acuma, la un loc cu niște ținci care i-ar putea fi copii. Altfel trebuia făcut. Și s-a gîndit să meargă la S.M.T., la cineva care să-l lămurească dacă poate să ajungă tractorist și fără școală. Ceva despre tractor mai știa el, mai de mult, de cînd avusese pe mînă un Lanz-Bulldog vechi și prăpădit, care abia-și mai tîra roatele după el.

A doua zi vru să plece de dimineață spre S.M.T., dar pînă la urmă se răzgîndi. Apoi toată toamna și toată iarna se chinui să-și adune atîta curaj cît ar trebui să-și ia inima în dinți ca să meargă pînă acolo. Îi destăinui totuși nevestei că el are de gînd să se facă tractorist fie ce-o fi, măcar pentru un an de zile. Nevasta îl ascultă surprinsă la început, privindu-l chiorîș, apoi îi spuse:

— Dacă n-ai altceva de făcut, du-te și la tractoare. O să-ți iasă ție prin căciulă și asta.

Iani, tăcut și supus ca de obicei, nu i-a mai spus nimic. Cînd a venit primăvara, brigada s-a întors iarăși în sat ca să are pămînturile gospodăriei colective. Iani mergea în fiecare zi prin preajma lor și-i iscodea. Brigada se așezase în același loc, printre plopii din luncă. Seara se auzeau de la ei rîsete și cîntece, glasul armonicii plutea mîngîietor peste cîmpuri. Iani nu-și mai dorea altceva în clipele acelea decît să fie acolo, lîngă ei, să-i asculte, să știe că în rînd cu celelalte tractoare se află și un K.D. care e al lui, cu care mîine va intra în ogor fluierînd vesel, cu mînecile suflecate. „Asta e viață de om — își spunea el cu tristețe. Așa aș simți și eu că trăiesc". Și totuși, n-avea curaj să-i întrebe dacă poate veni și el printre ei ca să învețe meseria. Îi venea nu știu cum să meargă așa dintr-o dată și să le spună: „uite, eu... aș vrea să mă fac tractorist". A cerut, în cele din urmă, sprijinul nevestei, care era femeie îndrăzneață. Aceasta, văzînd că Iani n-are de gînd să-și lepede „ambiția", vorbi într-o zi cu Sandu Constantin.

— Bărbatu-ăsta al meu cică nu și nu că el vrea să se facă tractorist. Nu poți tu să-l iei pe lîngă tine?

— Să vină să stăm de vorbă. Vedem noi.

Într-o zi, Iani l-a pîndit pe Sandu cînd pleca din grădina gospodăriei unde arase. Îi ieși înainte la marginea izlazului și, după ce-l salută, așteptă fîstîcit ca un copil vinovat. Sandu îi strînse mîna cu putere, și-l chemă lîngă el, pe tractor.

— Și zici că vrei să te faci tractorist, Iani-baci?

— Așa mă gîndeam.

— Și îți place meseria asta?

— Îmi place.

— Atunci treci colea în locul meu și condu-l.

— Așa, dintr-odată? se miră Iani.

— Să vedem ce știi.

Iani simți că e năpădit de nădușeală. Așa, dintr-odată, să conducă el un tractor? Mai umblase el cu asemenea mașini, dar cu K.D.-ul nu se-ncumeta. Se așeză totuși în locul lui Sandu și trase de manete. Tractorul porni brusc și lui Iani i se păru că are o viteză amețitoare. Apăsă repede pe frînă și tractorul încremeni, smucindu-se. Sandu îl încurajă însă.

— Ia mai încearcă odată.

Și Iani mai încercă de cîteva ori.

— Să vii mîine pe la noi, să vorbești cu Liuba, șeful brigăzii. Poate c-o să intri.

Iani a venit a doua zi cînd încă nu se luminase și a așteptat afară, lîngă tractoare, pînă s-au sculat tractoriștii. Băieților le-a plăcut Iani, i-a impresionat ambiția lui de a ajunge tractorist cu orice chip și, în loc de orice alt contract, au bătut mîna cu el și i-au promis că pînă la toamnă îl fac tractorist clasa una.

— Iani-baci, o să treci prin mîna fiecăruia și dacă n-o să înveți meserie, nici să nu ne mai dai bună-ziua. Mîine mergem la stațiune să vorbim cu tovarășul director.

Iani era atît de bucuros încît scăpă jos o trăistioară pe care o ținuse pînă atunci ascunsă sub haină. După ce o ridică le spuse puțin încurcat.

— V-am adus o gustărică pentru dimineață.

— Aha, ăsta-i aldămașul, se bucură Ene. Mie dă-mi țuiculița aia. Ăștilalți să se mulțumească cu slănină.

Iani-baci a stat pînă seara cu ei, uitînd și să mai mănînce. Și, din ziua aceea, a fost nelipsit din brigadă. A lucrat o vreme cu Sandu, apoi cu Kalman Zoldi. Iani le-a sorbit cu o mare pasiune toate sfaturile, ședea noaptea pînă tîrziu și scormonea prin motor fiecare piesă.

La începutul acestei campanii, Iani și-a trecut examenul de tractorist și a primit în seama sa un K.D. aproape nou.

Această sărbătoare deosebită din viața sa, Iani n-a cinstit-o cu vreun chef sau petrecere. În ziua aceea a stat lîngă tractor cu Sandu pînă tîrziu și au vorbit.

— Iacă, ajunseși și tractorist, Iani-baci.

— Am ajuns.

— Noi ne-am îndeplinit contractul. Ești tractorist în toată legea, doar că n-ai diplomă.

— Nu-i bai de asta. Pămîntul cînd îl ari nu-ți cere diplomă. Îți cere cap.

Tractoristul Iani-baci n-are într-adevăr nici un fel de act oficial care să ateste intrarea sa în rîndul celor ce frămîntă ogoarele cu fiarele plugurilor trase de mașini. Iani-baci va ține minte toată viața clipa solemnă (care nu e deloc mai prejos decît aceea în care directorul școlii înmînează diplomele de absolvire elevilor săi) cînd Liuba Milovanov i-a spus dîndu-i tractorul în primire:

— Iani-baci, să ai grijă de el ca de ochii din cap. Ăsta nu-i un fier. E o vietate.

— Da, da — a șoptit el. Are suflet în el ca un om viu.

ION BAIEȘU

Conferinţa de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe

Două importante propuneri făcute de delegaţia U.R.S.S. în şedinţa din 9 noiembrie

GENEVA 9 (Agerpres). — La 9 noiembrie a continuat la Geneva discutarea de către miniştrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri a primului punct de pe ordinea de zi: securitatea europeană şi Germania. Şedinţa a fost prezidată de A. Pinay.

Primul a luat cuvîntul **H. MACMILLAN**. Ocupîndu-se de declaraţia lui V. M. Molotov din 8 noiembrie, el a afirmat că din aceasta reiese că Uniunea Sovietică ar dori să menţină o Germanie divizată. El şi-a exprimat părerea că aceasta ar putea să aibă consecinţe grave pentru securitatea Europei.

A luat apoi cuvîntul **JOHN FOSTER DULLES** care a reluat cele expuse de MacMillan. El a afirmat că atitudinea Uniunii Sovietice ar risca să creeze din nou o tensiune între U.R.S.S. şi ţările participante la conferinţă. El şi-a exprimat părerea că în prezent succesele ce au decurs de pe urma ultimei conferinţe de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri, nu ar putea fi menţinute.

Luînd cuvîntul **PINAY** a căutat să dea o interpretare stranie discursului rostit de V. M. Molotov la 8 noiembrie afirmînd că poziţia sovietică ar însemna că o Germanie reunificată ar fi posibilă numai în cazul comunizării întregii Germanii. In continuare el a reluat pe larg cele declarate în şedinţa din 8 noiembrie. Totodată el a afirmat că pot fi aduse amendamente şi îmbunătăţiri propunerilor prezentate de cele trei puteri occidentale.

In încheierea şedinţei a luat cuvîntul **V. M. MOLOTOV**. V. M. Molotov a precizat că declaraţia sa din 8 noiembrie nu conţine nici un fel de pasaje din care să se poată trage o concluzie cît de depărtată că propunerile sovietice ar condiţiona reunificarea Germaniei de „comunizarea Germaniei". El a subliniat din nou că reunificarea Germaniei nu poate fi făcută fără a se ţine seama de interesele ambelor state germane şi că în acest scop este absolut necesară stabilirea contactului între cele două state germane. Referindu-se la cele declarate de J. F. Dulles, V. M. Molotov a arătat că spiritul Genevei trebuie menţinut. Pentru aceasta, a spus el, cei patru miniştri de Externe trebuie să caute împreună o soluţie.

După o scurtă pauză a luat cuvîntul din nou **MACMILLAN**. El a declarat că, după părerea sa, este dificil să se continuie discutarea problemei germane. El a susţinut că Uniunea Sovietică ar trebui să facă propuneri mai complecte în ceea ce priveşte chestiunea reunificării Germaniei. MacMillan a propus amînarea discutării pentru moment a punctului unu de pe ordinea de zi.

In cadrul schimbului de vederi care a continuat, V. M. MOLOTOV a făcut două importante propuneri, pentru reducerea efectivelor trupelor străine din Germania cu 50 la sută şi încheierea unui tratat de neagresiune între N.A.T.O. şi U.E.O. pe de o parte şi organizaţia tratatului de la Varşovia pe de altă parte.

Cei patru miniştri de Externe au căzut de acord să se amîne pentru moment discuţiile asupra primului punct de pe ordinea de zi.

In şedinţa din 10 noiembrie urmează să înceapă discutarea punctului doi de pe ordinea de zi — problema dezarmării.

Principiile fundamentale ale unui tratat între grupările de state existente în Europa

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite propunerea delegaţiei U.R.S.S. prezentată de V. M. Molotov la şedinţa din 9 noiembrie a conferinţei de la Geneva a celor patru miniştri ai Afacerilor Externe:

„Călăuzindu-se după năzuinţa de a întări pacea şi recunoscînd necesitatea de a contribui prin toate mijloacele la micşorarea încordării internaţionale şi la stabilirea încrederii în relaţiile dintre state,

guvernele Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Franţei şi Marii Britanii au căzut de acord că intereselor menţinerii păcii în Europa le-ar corespunde încheierea unui tratat între statele participante la pactul Atlanticului de nord şi la Uniunea Europei occidentale, pe de o parte şi statele participante la tratatul de la Varşovia, pe de altă parte. Un asemenea tratat ar putea să se bazeze pe următoarele principii:

1. — Statele participante la tratatul Atlanticului de nord şi la acordurile de la Paris pe de o parte, şi statele participante la tratatul de la Varşovia, pe de altă parte, se obligă să nu folosească forţa armată unele împotriva altora. Această obligaţie nu trebuie să stînjenească dreptul statelor la apărarea individuală sau colectivă în cazul unui atac armat, drept prevăzut prin articolul 51 al Cartei O.N.U.

2. — Statele participante la tratat îşi asumă obligaţia să se consulte reciproc în cazul cînd între ele s-ar ivi divergenţe sau litigii de natură să creeze o primejdie pentru menţinerea păcii în Europa.

3. — Tratatul are un caracter provizoriu şi rămîne în vigoare pînă la înlocuirea lui printr-un tratat privitor la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa".

Interviul acordat de Ollenhauer unui corespondent al ziarului „Le Monde"

PARIS 9 (Agerpres).— Ziarul „Le Monde" publică interviul acordat unui corespondent al său de către Ollenhauer, conducătorul partidului social-democrat din Germania, care a sosit la Geneva în legătură cu discutarea problemei germane în cadrul conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Răspunzînd la întrebările corespondentului, Ollenhauer a spus că „nu este posibil un acord cu privire la alegerile libere în Germania fără a se fi realizat un acord cu privire la sistemul de securitate. Uniunea Sovietică tinde fireşte, să se ferească de o eventuală agresiune din partea Germaniei unificate. Prin urmare, rezolvarea problemei securităţii este o condiţie prealabilă pentru unificarea Germaniei. Este extrem de important să se ajungă mai întîi la o înţelegere asupra obligaţiilor pe care şi le va asuma Germania unificată şi să se determine rolul ei în sistemul de securitate care va fi creat".

Ollenhauer s-a pronunţat împotriva neutralizării Germaniei, declarînd că „Germania trebuie să aibă aceleaşi drepturi şi obligaţii ca şi celelalte ţări". El a spus că Germania trebuie să intre în sistemul de securitate colectivă şi să se supună la „unele obligaţii şi restricţii ca şi celelalte ţări participante". El consideră că „un acord cu privire la unificarea Germaniei şi la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa ar contribui la destinderea încordării şi ar crea o atmosferă în care alianţele şi-ar pierde importanţa şi ar deveni lipsite de interes".

Ollenhauer s-a pronunţat pentru normalizarea relaţiilor între Republica Democrată Germană şi Republica Federală Germană. El a subliniat că instituirea unui control asupra armamentelor ar putea contribui la rezolvarea cu succes a problemei unificării Germaniei.

Deputatul social-democrat Wehner, care se află la Geneva în calitate de observator şi care a asistat la convorbirea dintre corespondent şi Ollenhauer, a declarat că includerea Republicii Federale Germane în N.A.T.O. „Este unul din cele mai serioase obstacole în calea unificării Germaniei".

Strălucit succes al artiştilor sovietici şi chinezi în Anglia

LONDRA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La tradiţionalul „Spectacol regal de varietăţi", la care asistă regina şi membrii familiei regale, şi-au dat pentru prima oară anul acesta concursul artiştii sovietici şi chinezi.

Presa dă o înaltă preţuire interpretării maeştrilor artei sovietice şi chineze. Corespondentul agenţiei Press Association îi numeşte „centrul de atracţie al programului" care a stîrnit cele mai furtunoase aplauze.

Referindu-se la dansatorul sovietic Ţvetkov, corespondentul ziarului „News Chronicle" scrie: „A fost un număr minunat, măreţ, original şi comic. Fără îndoială că a fost unul din cele mai bune numere din program".

„Daily Worker" scrie că artiştii sovietici şi chinezi „au stîrnit senzaţie".

Invitarea unei delegaţii parlamentare sovietice în Anglia

LONDRA 9 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia Press Association, primul ministru al Angliei, Eden, a anunţat în Camera Comunelor că preşedinţilor celor două camere ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. le-a fost adresată invitaţia de a trimite o delegaţie parlamentară în Anglia în luna iulie 1956.

Răspunzînd laburistului Morrison, Eden a spus că oaspeţilor sovietici li se va propune să viziteze parlamentul şi să ia cunoştinţă de activitatea acestuia.

Deputatul laburist Arthur Lewis a declarat că întreaga populaţie a Angliei va saluta ştirea cu privire la invitaţia trimisă Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Agenţiile de presă comunică:

MOSCOVA. Cu prilejul celei de a 60-a aniversări a naşterii tov. T. S. Malţev, şi pentru realizările sale remarcabile în elaborarea de noi procedee pentru lucrarea pămîntului şi a semănăturilor, datorită cărora se obţin recolte bogate şi constante de culturi agricole, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., a conferit lui Terenti Semionovici Malţev, directorul staţiunii experimentale din Şadrinsk şi agronom al colhozului „Zaveţî Lenina" din regiunea Kurgan, titlul de Erou al muncii socialiste cu înmînarea Ordinului Lenin şi a medaliei de aur „Serp i Molot"

MOSCOVA. Răspunzînd invitaţiei Sovietului Suprem al U.R.S.S., o delegaţie a Adunării populare a R. P. Albania va pleca spre Moscova la mijlocul lunii noiembrie a.c.

NEW YORK. Secretarul general al Organizaţiei Naţiunilor Unite a informat pe delegatul permanent al R. P. Polone la O.N.U. că, în conformitate cu articolul 102 al Cartei O.N.U., secretariatul Organizaţiei Naţiunilor Unite a înregistrat la 10 octombrie 1955 tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală semnat între R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Romînă, R. P. Ungară şi U.R.S.S. la Varşovia la 14 mai 1955.

BUDAPESTA. La Institutul central de perfecţionare pedagogică din Budapesta a fost deschisă expoziţia romînă de material didactic.

GENEVA. Agenţia France Presse reproduce un comunicat al delegaţiei franceze în care se arată că la 13 noiembrie va avea loc o întrevedere între cancelarul Adenauer, Von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane şi A. Pinay, ministrul Afacerilor Externe al Franţei. Intîlnirea va avea loc la Bonn. Potrivit comunicatului, conversaţiile franco-germane vor avea ca obiect problemele „cooperării europene şi diverse chestiuni de interes comun".

LUMINI PE VOLGA

După patru ani de muncă încordată şi plină de eroism, constructorii hidrocentralei de la Gorki au sărbătorit cu cîteva zile în urmă o mare victorie — a fost pusă în funcţiune prima turbină.

Un mare volum de lucrări a fost efectuat pe şantierele hidrocentralei în cei patru ani care s-au scurs de la începerea construcţiei. Au fost săpaţi, transportaţi şi turnaţi peste 75 milioane metri cubi pămînt, au fost montate peste 120.000 tone armătură şi construcţii metalice, s-au turnat 1.350.000 metri cubi beton şi beton armat, s-au construit 145.000 metri pătraţi de suprafaţă locativă pentru constructori. Peste 1500 întreprinderi de pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice au aprovizionat şantierul hidrocentralei cu materiale de construcţii, maşini şi utilaj.

Pe şantier lucrează 860 de ingineri şi tehnicieni, în majoritate tineri. Peste 200 au venit direct din institute şi şcoli. Comsomoliştii şi tinerii de pe şantierul hidrocentralei obţin însemnate succese în muncă şi sînt în primele rînduri ale constructorilor. Dmitri Soskov şi Ivan Dmitrev, absolvenţi ai Institutului de ingineri-constructori din Gorki conduc lucrările de construcţii la obiectivele principale — clădirea hidrocentralei şi barajul.

10.000 zidari, armatori, betonişti, dulgheri, excavatorişti au fost calificaţi chiar pe şantier.

La 2 noiembrie, cea de a patra mare artificială de pe Volga „Marea Gorki" a început să se umple treptat cu apă. Bazinul ei are o suprafaţă de aproape 140.000 hectare.

Prima turbină de la Gorki a început să dea energie electrică. Incă patru agregate vor mai intra în funcţiune pînă la sfîrşitul anului. Cînd toate agregatele vor funcţiona cu întreaga capacitate, hidrocentrala de la Gorki va da patriei sovietice atîta energie electrică cît au produs la un loc toate centralele electrice ale Rusiei înainte de revoluţie.

La Berlin, în ziua aniversării F.M.T.D.

SONIA LEONHARDT

10 noiembrie 1955 — a X-a aniversare a întemeierii F.M.T.D. — constituie pentru tineretul german un eveniment deosebit care va fi sărbătorit de el, ca şi de către tineretul din toate ţările lumii, cu bucurie şi entuziasm.

Cu mîndrie noi putem arunca o privire asupra activităţii depuse de FMTD de la înfiinţarea ei pînă în prezent.

„Tineri uniţi-vă pentru o pace trainică" — iată chemarea F.M.T.D. care în cursul celor 10 ani de activitate intensă pentru binele tinerei generaţii a găsit un puternic ecou în inimile tinerilor iubitori de pace din Germania ca şi în inimile milioanelor de tineri cinstiţi din întreaga lume.

F.M.T.D. a fost acea organizaţie mondială care, pentru prima oară în istoria mişcării tineretului lumii a reuşit să unească masele largi ale tineretului de cele mai diferite rase, convingeri politice şi credinţe religioase în numele unui ţel comun.

Astăzi, cele mai mari şi mai reprezentative organizaţii ale tineretului din întreaga lume sînt membre ale F.M.T.D. Noi sîntem mîndri că organizaţia noastră — Tineretul Liber German — este de 7 ani membră a F.M.T.D., cea mai puternică organizaţie mondială de luptă a tinerei generaţii. Activitatea Federaţiei are o importanţă deosebită pentru tineretul german.

Permanent avem dovezi grăitoare ale solidarităţii tineretului lumii cu lupta noastră împotriva războiului şi reînvierii militarismului, pentru eliberarea lui Jupp Angenforth şi Wolfgang Seiffert, — bravi eroi ai luptei tineretului german pentru pace şi unitate.

Noi sîntem conştienţi că solidaritatea crescîndă a tineretului din toate ţările faţă de lupta şi aspiraţiile tinerilor patrioţi germani cere din partea noastră o mare responsabilitate. Iată de ce noi tinerii din R.D. Germană sîntem hotărîţi să intensificăm şi mai mult activitatea patriotică, nepreupeţind eforturile în lupta pentru consolidarea statului nostru, al muncitorilor şi ţăranilor, şi făcînd totul pentru a ne uni şi mai puternic cu fraţii şi surorile noastre din Germania occidentală în lupta pentru făurirea unei patrii unite, paşnice şi democratice.

Prin pregătirile ce le întreprindem în cinstea celei de a X-a aniversări a întemeierii F.M.T.D. noi dorim să facem şi mai mult cunoscută tinerilor din Republica noastră viaţa tinerei generaţii din toate ţările precum şi istoricul F.M.T.D.-ului. Pretutindeni, în cele 16 provincii ale R.D. Germane vor avea loc astăzi manifestări şi acţiuni ale tineretului precum şi reprezentaţii culturale cu participarea studenţilor străini care învaţă în ţara noastră. Cel mai bun luptător pentru pace va fi decorat la 10 noiembrie cu medalia F.M.T.D. „Partizan al păcii".

La Berlin va avea loc, cu prilejul Zilei Mondiale a Tineretului, o mare manifestaţie a tinerelor şi tinerilor din capitala Germaniei. Vor lua cuvîntul în această zi reprezentanţi ai F.M.T.D., ai Z.M.P. (Uniunea Tineretului Polonez), ai C.S.M. (Uniunea Tineretului Cehoslovac) şi ai tinerilor din Italia şi Franţa.

Conştiinţa de a avea în toate ţările nenumăraţi prieteni, va stimula pe tinerii muncitori, ţărani şi studenţi din ţara noastră pentru a obţine cele mai bune rezultate în muncă. Pentru noi prezintă o mare însemnătate întărirea legăturilor de prietenie între tineretul german şi cel al ţărilor vecine. Noi vom face cunoscut şi mai mult tineretului nostru viaţa şi activitatea tinerilor din aceste ţări, întărind astfel sentimentele de prietenie şi solidaritate existente. Organizarea de întîlniri prieteneşti cu comsomoliştii şi cu alţi oaspeţi dragi de peste hotare precum şi cu studenţii străini care învaţă în Republica noastră — toate acestea vor contribui la întărirea prieteniei, a solidarităţii frăţeşti între tinerii germani şi tinerii din întreaga lume.

In cluburi, colţuri sau camere ale tineretului vor avea loc seri în care se va discuta despre literatură, proiectări de filme, carnavaluri şi alte manifestări care vor contribui la cunoaşterea vieţii tineretului din diferite ţări. Tinerii care au participat la Festivalul de la Varşovia, precum şi cei care au vizitat deja diverse ţări vor povesti tineretului nostru amintirile lor. Presa de tineret şi posturile noastre de radio vor consacra articole şi emisiuni speciale celei de a X-a aniversări a F.M.T.D., eveniment atît de important în viaţa tineretului lumii!

Tineretul din R. D. Germană va face totul pentru ca 10 noiembrie să însemne o nouă manifestare înflăcărată a sa pentru unitatea tineretului lumii, pentru pace şi prietenie. 10 noiembrie va oferi în acelaşi timp tineretului german prilejul pentru a da la iveală noi iniţiative în vederea obţinerii unor noi şi importante succese în lupta pentru o Germanie unită, paşnică şi democratică.

Din paginile presei străine

„New York Times" despre fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej"

Ziarul american „New York Times" din 5 noiembrie publică un amplu reportaj despre fabrica de confecţii „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Bucureşti. Reportajul este însoţit de fotografii care ilustrează textul.

Intitulîndu-şi reportajul: „O uriaşă fabrică de confecţii din Romînia care foloseşte 8.000 de salariaţi", autorul relevă că industria „Roşie" contrastează viu cu micile ateliere de confecţii din New York. Apreciind această fabrică textilă din R.P.R. ca fiind „probabil cea mai mare din lume" autorul scrie: „Nu există nimic în sectorul de îmbrăcăminte din oraşul New York — centrul mondial de îmbrăcăminte confecţionată — în ce priveşte randamentul care să se compare cu această fabrică. In cea mai mare parte industria de îmbrăcăminte din New York se compune din ateliere relativ mici, care sînt situate în marile blocuri.

Făcînd apoi o descriere a fabricii de confecţii „Gheorghe Gheorghiu-Dej" autorul scoate în evidenţă spaţiul pe care se află situată această fabrică, construcţiile sale sociale (cantina muncitorească, terenul de sport, grădiniţa de copii), numărul mare de femei muncitoare, care reprezintă de altfel majoritatea în fabrică. „Ele produc — scrie în continuare autorul — 20.000 de articole pe zi. Se înţelege prin aceste articole fie un costum bărbătesc, fie o fustă de damă etc. Spaţiul fabricii este uriaş. Locul de muncă este în mod evident mai bun decît oricare altul care a existat în Bucureşti înainte de război, care era bine cunoscut, chiar pe atunci, ca un centru textil şi de confecţii".

După ce se ocupă apoi de sistemul pe bandă rulantă, existent în fabrică şi de unele date despre salarizarea mijlocie a muncii, autorul remarcă că femeile lucrează 48 de ore pe săptămînă.

După ce descrie holul mare al fabricii, autorul scrie: „Ai impresia că se munceşte cu sîrguinţă, nu se trîndăveşte; cu toate acestea, eventualul vizitator nu este ignorat, dimpotrivă, el se bucură de multă atenţie şi fetele care lucrează în ateliere îi rîd cu prietenie".

Autorul scoate apoi în evidenţă că chiria pe care o plăteşte muncitorul în R.P.R. pentru o locuinţă de două camere „este considerată ca neobişnuit de ieftină", iar masa de la cantina fabricii „extrem de ieftină".

In încheiere, autorul articolului subliniază din nou că nu există o singură fabrică textilă în Statele Unite în care să lucreze un număr aşa de mare de muncitori.

PE MARGINEA actualităţii

Cine este repetent la geografie

Delegaţia Statelor Unite la O.N.U. se străduie prin manevrele sale să convingă de fapt lumea că Filipinele sînt aşezate nici mai mult nici mai puţin decît, în... Europa răsăriteană. Ultima încercare de transplantare a acestei ţări în răsăritul Europei a făcut-o delegaţia americană în şedinţa plenară din 8 noiembrie. Aceasta este de altfel a patra încercare a Statelor Unite de a impune în Consiliul de Securitate în locul rezervat unei ţări din Europa răsăriteană, Filipinele. Ştiut este că încă din 1946 din iniţiativa Statelor Unite s-a ajuns la un acord prin care locurile rezervate membrilor nepermanenţi sînt repartizate astfel: două locuri ţărilor Americii Latine, unul ţărilor comunităţii britanice de naţiuni, unul ţărilor Orientului Apropiat şi Mijlociu, unul ţărilor Europei occidentale şi unul ţărilor Europei răsăritene. In acest fel se realiza o echitabilă repartizare geografică a locurilor în Consiliul de Securitate, ceea ce trebuia bineînţeles să dea loc la o rodnică colaborare.

Dar ceea ce însăşi Statele Unite au propus în 1946 tot Statele Unite au uitat pare-se în 1955.

Mulţi dintre delegaţi au însă memorie bună. Aşa se face că nici la 8 noiembrie după alte 9 ture de scrutin Statele Unite n-au reuşit să impună Filipinele în Consiliul de Securitate, ştiut fiind că pentru o asemenea alegere trebuie să voteze două treimi din membrii adunării (Filipinele au întrunit voturi ce oscilau între 25—31, iar Iugoslavia între 26—28).

In total deci pînă acum în cele patru şedinţe (14, 19, 27 octombrie şi 8 noiembrie) au avut loc 21 ture de scrutin. Cu toate acestea maşina de vot americană, care — trebuie spus — suferă pane şi în alte probleme, s-a defectat în ciuda manevrelor al cărui campion este dl. Henri Cabot Lodge, delegatul Statelor Unite la O.N.U. El întrebuinţează asemenea metode de presiune încît însăşi un ziar ca „New York Herald Tribune" le-a denumit „metoda sucirii mîinilor".

In afara presiunilor, dl. Lodge a utilizat şi o altă manevră, pozînd în apărător al intereselor ţărilor din Asia. El afirmă că doreşte alegerea Filipinelor pentru o justă reprezentare a ţărilor acestui continent în Consiliul de Securitate. Despre aceasta ziarul iugoslav „Borba" scria că cererile legitime ale ţărilor Asiei pot fi satisfăcute „fără a încălca principiile de acordare a locurilor celorlalte regiuni teritoriale importante". La ultima şedinţă dl. Lodge s-a făcut mai bun declarînd că locul vacant să fie ocupat odată de o ţară din Europa răsăriteană şi odată de una din Asia. După cum se vede însă din rezultatul votului nici acest nou truc nu a prins. Şi este interesant că insăşi ţările din Asia şi Africa au votat împotriva candidaturii Filipinelor. Aceste ţări deosebesc lupul chiar îmbrăcat în piele de oaie. De asemenea împotriva propunerii S.U.A. au votat aproape toate ţările din Europa printre care şi Anglia, Statele Unite asigurîndu-şi astfel voturile cu ajutorul blocului ţărilor Americii Latine şi al altor cîteva delegaţii.

Noul vot va avea loc peste două săptămîni. Indiferent de rezultatul lui se poate trage însă o concluzie sigură: poziţia S.U.A. la O.N.U. este slăbită şi manevrele care altădată erau cu uşurinţă duse la îndeplinire sînt astăzi mai greu de înfăptuit. In marea sală de şedinţe a Naţiunilor Unite se face auzit mereu mai puternic glasul opiniei publice mondiale!

Iar pînă la noul vot ar fi bine ca delegaţilor americani la O.N.U. să li se ofere un manual de geografie, căci ei nu numai că nu vor promova clasa la această materie dar, ar putea să fie declaraţi repetenţi în faţa opiniei publice.

A fi sau a nu fi

Această întrebare pe care şi-o punea cu ani în urmă şi Hamlet pare-se că-l frămîntă azi pe dl. Faure. Se pare că există totuşi o deosebire. El nu caută să răspundă la grave probleme filozofice, ci la o chestiune mai practică: vor avea sau nu vor avea loc alegeri în Franţa înainte de termen? Primul ministru al Franţei propune ca aceste alegeri să se desfăşoare în luna decembrie. In principiu marile partide au căzut de acord asupra propunerii

Nu aceeaşi înţelegere domneşte peste tot în ceea ce priveşte felul organizării alegerilor. In această problemă se dă o luptă inverşunată între adepţii diferitelor sisteme electorale. In vreme ce deputaţii comunişti susţin organizarea alegerilor pe baza reprezentării proporţionale, singura formă democratică care poate asigura o justă reflectare în parlament a voinţei populare, deputaţii unor partide burgheze doresc nu numai menţinerea legii electorale reacţionare din 1951 dar chiar şi înrăutăţirea ei.

Acest lucru nu a reuşit însă în Adunarea Naţională franceză, prima Cameră a parlamentului francez. Aci s-au desfăşurat nenumărate ture de scrutin fără a se putea ajunge la o concluzie definitivă. S-a votat un singur proiect de lege şi anume acela care prevede alegeri înainte de termen fără a se preciza sistemul de desfăşurare al alegerilor.

Discuţiile au continuat în Consiliul Republicii, cea de-a doua Cameră a parlamentului. Componenţa reacţionară a Consiliului Republicii este cunoscută şi de aceea nu este de mirare că senatorii au aprobat alegeri înainte de termen dar au adus şi un amendament prin care se cere desfăşurarea alegerilor pe arondismente, în baza scrutinului uninominal în două ture. Fără a intra în explicaţii prea largi trebuie spus că desfăşurarea alegerilor pe baza unui asemenea sistem electoral ar favoriza partidele mici reacţionare.

In urma adoptării acestui amendament reacţionar de către Consiliul Republicii, proiectul de lege guvernamental a fost din nou supus spre discuţie comisiei pentru sufragiul universal care l-a respins cu 25 de voturi contra 18.

France Presse anunţă că după votul din comisia pentru sufragiul universal Adunarea Naţională franceză urmează să reia dezbaterile asupra sistemului de scrutin în viitoarele alegeri parlamentare.

Rămîne de văzut care va fi hotărîrea deputaţilor francezi care în majoritate au respins sistemul scrutinului pe arondismente.

Aceasta este problema care deţine actualitatea politică în Franţa, făcînd concurenţă în privinţa publicităţii conferinţei de la Geneva. Desigur că dl. Faure va căuta să rezolve această problemă cît mai rapid deoarece altfel nu va mai rămîne timp suficient pentru organizarea campaniei electorale. Pare-se că aceasta este tocmai cauza pentru care unii se pronunţă împotriva alegerilor, deschis sau camuflîndu-se în spatele a diferite fraze. Printre aceştia se găseşte şi o importantă fracţiune a propriului partid al lui Faure — radical-socialiştii — condusă de vicepreşedintele partidului, Mendès France.

Poziţia partidului comunist este clară şi a fost din nou afirmată de tovarăşul Maurice Thorez, în cadrul recentei plenare a C.C. al P.C.F.: pentru alegeri deoarece orice consultare populară este binevenită, împotriva sistemelor electorale reacţionare care mistifică voinţa alegătorilor.

Zilele următoare vor fi hotărîtoare pentru organizarea alegerilor şi nu este exclus ca guvernul să pună din nou chestiunea de încredere.

S. BRAND

SPORT

Sportivi romîni la Pekin

Marţi a sosit la Pekin echipa trăgătorilor romîni care va lua parte la concursul internaţional de tir organizat la mijlocul lunii în capitala R. P. Chineze. La sosire, pe aeroportul din Pekin, sportivii romîni au fost întîmpinaţi de Jun Gao-dan, vicepreşedinte al comitetului de organizare a concursului, Ciao Ciun-i, director al Clubului sportiv central al apărării naţionale şi Ciai Tze-min, preşedintele Comitetului pentru cultură fizică şi sport al oraşului Pekin.

Au fost de asemenea de faţă membri ai Ambasadei R.P.R. la Pekin.

O întîlnire prietenească: R. P. R.—R. F. Germană la lupte

La 26 noiembrie va avea loc în Capitală întîlnirea internaţională de lupte clasice dintre echipele reprezentative ale R.P.R. şi R. F. Germane. Intîlnirea este aşteptată cu interes de amatorii acestei discipline sportive deoarece luptătorii din R. F. Germană se bucură de un frumos prestigiu în cercurile internaţionale. In ultima întîlnire susţinută în cursul acestui sezon luptătorii germani au reuşit să învingă cu scorul de 5-3 echipa Finlandei. Din echipa R. F. Germane care va sosi la Bucureşti fac parte printre alţii cunoscuţii luptători H. Hess, clasat pe locul 3 în cadrul campionatelor mondiale la categoria mijlocie, F. Stange, H. Heuser şi campionul H. Boese.

Echipa luptătorilor romîni şi-a început pregătirile. Lotul sportivilor romîni cuprinde pe 15 din cei mai valoroşi luptători în frunte cu Al. Ruszi, D. Pîrvulescu, I. Popescu, D. Cuc, M. Beluşica, V. Onoiu, O. Forai, Al. Şuli şi alţii.

Turneul internaţional de şah de la Zagreb

La 8 noiembrie, turneul internaţional de şah de la Zagreb a continuat cu disputarea partidelor cuprinse în runda a 7-a. Fruntaşul clasamentului, marele maestru sovietic Smîslov, a jucat cu maestrul iugoslav Udovcic. In prima parte a partidei, lupta a fost echilibrată dar spre sfîrşit, Smîslov, cu inegalabila sa artă de a conduce finalurile de partidă, a obţinut avantaj decisiv şi la întrerupere are poziţie cîştigată. Intr-o variantă tăioasă a partidei spaniole tînărul campion bulgar Minev a cîştigat printr-un frumos sacrificiu de turn la iugoslavul Milic.

Partidele Bertok-Funderer, O'Kelly-Barcza, Bisguier-Trifunovici, Karaklajici-Gheller s-au terminat remiză. Patru partide au fost întrerupte.

După 7 runde Smîslov conduce în clasament cu $4^1/_2$ puncte şi o partidă întreruptă. Urmează Trifunovici cu $4^1/_2$ puncte, Bisguier, Gheller, Gligoriç, Dickstein şi O'Kelly cu cîte 4 puncte.

Pe scurt:

● La 8 noiembrie s-a desfăşurat la Stalinabad o mare serbare sportivă închinată aniversării Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Cu acest prilej pe stadionul Dinamo s-au disputat întreceri la fotbal, gimnastică şi atletism.

In cadrul concursului de atletism, cunoscuta sportivă sovietică Galina Zîbina a stabilit un nou record mondial la aruncarea greutăţii cu rezultatul de 16,45 m. Vechiul record era de 16,32 m. şi aparţinea aceleiaşi atlete.

● Miercuri dimineaţa a părăsit Capitala, plecînd în R. F. Germană, delegaţia Comitetului pentru cultură fizică şi sport din R.P.R., care va participa la lucrările congresului Federaţiei internaţionale de atletism organizat în zilele de 12 şi 13 noiembrie în oraşul Frankfurt pe Main. Din delegaţie fac parte tov. Alexandru Sinerco, vicepreşedinte al C.C.F.S. şi Andrei Săvescu, membru al Comisiei Centrale de atletism.

INFORMAŢII

In cinstea celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, Uniunea Artiştilor Plastici din R.P.R. în colaborare cu Ministerul Culturii organizează două expoziţii retrospective, una de sculptură şi pictură şi alta de grafică, închinate luptei partidului de la 23 August 1944 şi pînă în prezent. Expoziţiile vor cuprinde lucrările cele mai valoroase ale artiştilor plastici din întreaga ţară, lucrări care s-au bucurat de cea mai bună apreciere cu prilejul diverselor expoziţii de artă plastică din ultimii ani.

★

Miercuri a sosit în Capitală delegaţia A.R.L.U.S. care, la invitaţia Asociaţiei unionale pentru legăturile culturale cu străinătatea — V.O.K.S., a vizitat Uniunea Sovietică cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

★

Miercuri dimineaţa a părăsit Capitala, înapoindu-se în patrie delegaţia R. Cehoslovace care a participat la elaborarea şi semnarea planului de muncă pe anul 1956 pentru aplicarea acordului de colaborare culturală dintre R.P.R. şi R. Cehoslovacă.

Spectacolele de azi

TEATRE: TRAVIATA — Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.; LASAŢI-MA SĂ CINT — Teatrul de stat de operetă; DON CARLOS — Teatrul Municipal; HOŢII — Teatrul Tineretului; GAIŢELE — Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala Studio); TREI SURORI — Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala C.C.S.); DRAGOSTE TIRZIE — Teatrul Armatei (sala Magheru); MINCINOSUL — Studioul actorului de film „C. Nottara"; INTRIGĂ ŞI IUBIRE — Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giuleşti; CER CUVINTUL — Ansamblul de Estradă al R.P.R.; ARENA CURAJULUI — Circul de Stat.

CINEMATOGRAFE: INTR-O PRIMAVARA LA BUDAPESTA — Patria, Infrăţirea între popoare; LEANA — Magheru, Central Alex. Sahia, 1 Mai; BORIS GODUNOV — Republica, Alex. Popov; FANFAN LA TULIPE — Filimon Sîrbu; SPRE TARMURI NOI — Bucureşti, Olga Bancic; SOLDATUL IVAN BROVKIN — I. C. Frimu, Libertăţii; POVESTE DESPRE URIAŞUL PADURII — Maxim Gorki; ACTUALITATEA IN IMAGINI, PRIMA DIN LUME, EXPOZIŢIA UNIONALĂ DE ARTA PLASTICA, DIN 9 IN 9 ORE, VULPOIUL CAMPION — Timpuri Noi; ZVAPAIATA — Elena Pavel, Rahova; ROMEO ŞI JULIETTA — Lumina, Gh. Doja; AL. BERG EXPRESS, BUCUREŞTI ORAŞ INFLORIT — Victoria, 8 Martie; DUBLA LOTTE Tineretului, Popular; N-A DANSAT DECIT O VARA — V. Roaită, Arta: O NOAPTE DE AMINTIRI — Cultural; TAUNUL — Unirea; NECUNOSCUTA DIN TAXI — C. David; NUNTA — Flacăra; MANDY — T. Vladimirescu; LUMINA FARULUI — Munca; LILIACUL — Miorita; SUFLETE IMPIETRITE — Carpaţi, Moşilor — FANTOMELE PARASESC PISCURILE — 23 August; CHEMAREA DESTINULUI — Donca Simo; CEI 5 DIN STRADA BARSKA — Ilie Pintilie; SUB STEAUA FRIGIANA — M. Eminescu; CADEREA EMIRATULUI — Volga; MINASTIREA DIN PARMA — 8 Mai NESTERKA CEL ISTEŢ — N. Bălcescu; IN ZORI DE ZI — Gh. Coşbuc; CRAINQUEBILLE — Aurel Vlaicu; FRIDOLIN — Boleslaw Bierut.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52